

DENİZLERDEN SEYİTLERE İdamlar bizi yıldırılmaz

Seyit Konuk Necati Vardar İ. Ethem Coskun

İDAMLAR BİZİ YILDIRILMAZ

Siz ki; tırettiğiniz darağacını
siz ki; fırsat vermediniz cellada
Siz ki; karanlığı yaran üç şimşek oldunuz
Siz ki; haykırdınız kahrolsun faşizm diye
Siz ki; yüreğimize, bilincimize, öfkemize gömüldünüz
Mücadelemize ad oldunuz...

13 MART SAVAŞÇILARINI UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ!

13 Mart 1982'de güneş sabaha karşı darağacında can veren üç komünist işçinin üzerine doğarken tarih acımasız yazgısını bir kez daha doğruladı. Bu ölürken çoğalanların, öldürülen yok olanların yazgısıdır. Nasıl ki, kölelerin esir bedenlerinin üstünde yükselen Roma İmparatorluğu, üzerine çıplak bedenleri ve çelik yürekleriyle yürüyen Spartaküsleri çarmıha gemekle, ne Roma'nın o ihtişamlı saraylarını, ne

de meydanlarında aç aslanlara insan yedirilen arenalarını yıkılmaktan kurtaramadıysa; nasıl ki döktüğü kanları Papa'nın kutsal beyaz etekleri altına süpüren Engizisyon mahkemesi, Bruno'yu yakarak öldürmeye mahkum ederken, yanan bedenden yükselen özgürlük çığlığını engelleyemediyse; nasıl ki Sen nehrini günlerce Paris komünçülerinin kanlarıyla kızıla boyamak, burjuvaziye kokuşmuşluktan ve iğrençlikten ve üzerinde Demokles'in kılıcı gibi duran proleter devrim hayaletinden kurtaramadıysa; nasıl ki toplama kampları, gaz odaları, et çengelleri Alman faşistlerini, işçi sınıfının demir yumruğundan koruyamadıysa; ne 13 Mart'ta 3 komünist işçinin idamı, ne de hayata geçirilen diğer katliamlar, saldırılar, faşist devleti döktüğü kanda boğulmaktan kurtaramayacaktır

MÜÇADELE BİRLİĞİ

YENİ EYREDE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

26 Şubat - 12 Mart 2014 / S 253 / 1 TL

Çanakkale, Gaziantep, Trabzon, Antakya, Antalya, Kocaeli, İzmir, Muğla, Eskişehir, Bursa, Ankara, Adana, Samsun, Sakarya... Uzayıp giden bu liste başbakan R.T. Erdoğan'ın ses kaydının ortaya çıkmasının hemen ardından eylem çağrısı yapan iller... Tabii buna İstanbul'un Kadıköy, Karlı, Bakırköy, Şişli, Gazi, Okmeydanı, Sarıgazi'sini de eklersek tandık bir tablo ile karşılaşıyoruz.

Haziran ayaklanmasında 81 il sokağa dökülmüştü. Bugün ise 70 ilde eylem çağrısı yapıldığını öğreniyoruz. Halk, iktidarın her gün bir yenisi çıkan yolsuzluklarına göz yumuyor. Hemen her yerde "İktidar Halka" pankartları altında öfkesini haykırıyor.

Devletin buna tepkisi gecikmiyor. Kadıköy başta olmak üzere İzmir, Ankara, Eskişehir'de polis olanca şiddetiyle saldırıyor. Devlet, halkın ayağa kalkmasına karşı kendini can havli ile savunuyor, saldırıyor. İyice yozlaşmış, çürümüş, zayıflamış iktidarı devirmek için sokağa, eyleme! Ne diyor işçi çocukları: "SİZ SALLAYIN BİZ YIKARIZ!"

GREİF İŞÇİLERİ FABRİKAYI İŞGAL ETTİ

Hadımköy ve Dudullu'da kurulu fabrikalarda Çuval üretimi yapan Greif (Sunjüt) işçileri, TİS görüşmelerinde ücret zammı, sosyal hakların verilmesi ve taşeron çalışmanın kaldırılması taleplerinin kabul edilmediği üzerine 10 Şubat günü fabrikayı işgal etti.

Greif işçileri yaklaşık bir yıldır DİSK-Tekstil Sendikası'nda örgütlenmeye başladı. Amerikan sermayeli Greif'in Türkiye yönetimiyle sendika arasında 6.sı gerçekleşen TİS görüşmeleri sırasında işçilerin ücret zammı, sosyal hakların verilmesi ve taşeron çalışmanın kaldırılması talepleri konusunda olumlu sonuç alınmadı. Greif işçileri taleplerinde o-

lumlu bir adım atılmayınca iş yavaşlatma ve fabrikayı işgal eylemi gerçekleştirdi.

Greif işçilerinin işgal eylemi ikinci gününden itibaren destek ziyaretleri ile devam ediyor. Fabrikanın pencerelerine "Emeğimiz ve Onurumuz için Direniyoruz", fabrika giriş kapısında "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" yazılı çuval bezden pankartlar astılar. Fabrika giriş kapısı da çuval balyalarıyla kapatılmış durumda. İşçiler misafirlerini de genelde fabrika girişinde karşıyor ve ağırıyor.

Fabrikada sık sık "Taşeronluk sistemine, kölece çalışmaya hayır!", "İşçiler burada hükümet nerede!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atılıyor.

5

ODTÜ Ahmet Atakan'ın Yolunda

Öğle saatlerinden itibaren Hazırlık Binası önünde toplanmaya başlayan öğrenciler "Gökçek Rantın, ODTÜ Ahmet Atakan'ın Yolunda" pankartıyla okul içinde bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Fizik Fakültesine geldiği zaman ise çimlerine, ODTÜ'ye destek eylemlerinde Antakya'da polis tarafından katledilen Ahmet Atakan'ın anısına bir fidan diktiler. Burada bir basın açıklaması yaptılar. Dikilen bir fidana Ahmet Atakan'ın adını verip adına hazırlanan ODTÜ kimliğini astılar üzerine.

Basın açıklamasında, 40 yıl önce Denizlerin, Sinanların, Taylanların elleriyle diktikleri ağaçları kesen ve 100.Yıl Mahallesi sakinlerinin evlerinin dibinden geçirilen yola karşı mücadeleye devam edeceklerini söylediler. Basın açıklamasının ardından öğrenciler,

yağmurlu havaya rağmen kalabalık kitleyle A4 kapısına doğru tekrar yürüyüşe geçti. Yol boyunca sloganlar atıldı. Sloganlarla A4 kapısına gelen öğrencilere polis saldırdı. Polis geri çekilmek zorunda kaldı. Bunun üzerine kapının hemen yanında, yolun üzerinden geçen üst geçit öğrenciler tarafından işgal edildi. Üst geçitte asılı Gökçek ve Erdoğan pankartları söküldü ve okulun girişinde yakıldı.

Yoldan geçen arabalar da öğrencilere korna çalarak destek verdi. Yola inen bir grup öğrenci de AKP'in seçim kamyonunu ateşe verdi. Ardından polis TOMA ve akrep ile tekrar A4'ün önüne geldi. Bir saat kadar daha devam eden çatışma sonrasında polis çekilince öğrenciler de eylemlerini sonlandırdı.

ODTÜ-DÖB

3

Tarihin İtici Gücü

2

C.Dağlı

Şimdiki Sloganımız Ne Olmalı

4

Taylan İşik

Cenevre Konferansı Sonuçlandı

5

Ali Varol Günel

Yeni Bir Ayaklanma Mayalanıyor

9

Özgür Güven

Ukrayna: Sokağa İnen Siyaset

11

Sinan Kaleli

TARİHİN İTİCİ GÜCÜ

BAŞYAZI

C. Dağlı

İşçi sınıfı hareketi ve işçilerin devrimci partisinin dünyayı değiştirme devrimci rolüne karşı güvensizlik yaratma biçiminde bir anlayış, emekçilerin ve yığınların arasında geliştirilmek isteniyor.

İdeolojik saldırı, proletarya hareketine karşı dünya çapında sürdürülen geri-ci genel saldırının bir ifadesidir. İdeolojik saldırıyla amaçlanan sonuç birkaç yönlüdür. Varılmak istenen sonuç; işçi sınıfının, sınıfların kaldırılması hedefiyle burjuvaziye devrimci görevlerini önemsiz göstererek, emekçi halk yığınlarının proletaryanın önderliğinde hareket etmesini engellemek, emekçileri birbirinden koparılacak, zayıf düşürülmek ve böylece ezen burjuva sınıfın ezilen sınıflar üzerindeki egemenliğini güven altına almak.

Küçük burjuvazi bu ideolojik saldırıya, proleter bakış açısına "dar sınıf bakış açısı", sınıf ilişkilerinin marksist çözümlenmesine, "dar sınıf analizi", emekçi sınıfın pratik mücadelesine de "dar sınıf mücadelesi" diyerek katıldı. Burjuvaziyle, onun kurumlarıyla uzlaşma peşinde koşanlar, hedefledikleri uzlaşmacı, toplumsal anlaşmayı gerçekleştirmek için tamamen öznelci bir anlayışla görüş geliştiriyor. Sonuç olarak, işçi sınıfının tarihte oynayacağı devrimci role ve öncülüğüne karşı geliştirilen bu görüşler, emekçi kitleleri, burjuvazinin peşine takılmaya ve onun egemenliği altında kalmaya götürür.

Küçük burjuvazinin, sınıflara, sınıflar ilişkisine ve sınıflar mücadelesine yaklaşımı basit bir yaklaşımdır. Görüş açısı derinlikli bir kavrayıştan ve teorik tutarlılıktan uzaktır. Biraz olsun derinlikli bakabilmeyi başarsaydı, kapitalist toplumun iki sınıfından birinin insanlığın geleceğine yön verebileceğini anlardı. Ve proletaryanın toplumsal varlık koşulları nedeniyle sınıflı topluma son verecek yetenekte tek sınıf olduğunu kabul ederdi. Ezilen sınıfların içinde yalnızca işçi sınıfı kapitalizmin ezdiği tüm yığınları kurtarabilir.

Tarihin gelişiminden söz eder, fakat gelişmeyi tarihin itici güçlerinden ayrı olarak ele alır. Tarihin itici gücü sınıf mücadelesidir. Sınıflar yalnızca sınıf kavası yoluyla ortadan kaldırılır. Sınıf savaşımının en yüksek biçimi politik savaşım. Proletaryanın politik savaşımı, bu savaşımı yürütme yeteneğine sahip olan devrimci komünist parti önderliğinde sonuca götürülür.

İşçi sınıfının devrimci karakteri, burjuvazinin devam ettirdiği, üretimin kapitalist niteliğini ortadan kaldırmasından ileri geliyor. Kapitalist niteliğinden kurtulan toplumsal üretim tam ve engelsiz bir gelişim gösterir.

Sosyalizm, dünyada nesnel bir güçtür. Bir çok ülkenin sosyalizmden uzaklaşmasına rağmen, sosyalizmde ısrar eden ülkelerin varlığını sürdürüyor olması, sosyalizmin dünyada nesnel bir güç olduğunun somut kanıtıdır. Belirli ülkelerin sosyalizmden geri gidişleri, sosyalizmin dünyada nesnel bir güç olduğu gerçeğini değiştiriyor. İnsanlık tarihinde yeni bir gelişme ileri bir çıkış olan sınıflı toplumdaki sınıfsız topluma devrimci geçiş sürecinin önemi yeterince kavranabilmiş değil.

Dünya genelindeki devrimci süreç son yirmi yıldır yeni bir ivme kazandı. Kapitalist dünyayı alt üst eden küresel ayaklanma, sosyalizmin dünyada genel olarak bir yükseliş içinde olduğunu ortaya koyuyor. Kapitalizme karşı küresel başkaldırıyı, uluslararası devrimci işçi hareketi sonal sonucuna götürür.

Küresel başkaldırı, dünya devriminin gelişmesi, dünya genelinde doğmuş olan devrimci süreç hedeflerimizi gerçekleştirmemiz için uygun uluslararası bir ortam yaratmıştır. Emekçiler doğmuş olan yeni koşullarda iktidarı ele geçirip devrimci bir iktidarı kurmakla kalmayacak, devrimi daha ileriye götürebileceklerdir.

Dünya devrimci işçi hareketi uluslararası devrimci komünizmin daha yüksek bir bilinç ve daha yüksek devrimci nitelik yönünde gösterdiği gelişme çok belirgindir. İşçi hareketi ve sosyalizmin pratik deneyimiyle donanmıştır. Mücadele ve örgütlenme alanında ileri bir yetkinlik düzeyini temsil ediyor. Olaylara, çevresine ve dünyaya çok daha bilinçli bakıyor. En karmaşık uluslararası gelişmeleri çözümlenecek bir teorik yeteneğe sahiptir. Evet, bu hareket, hedefleri yönünde güvenli adımlarla yürüyebilir. Kapitalist dünyayı alt üst edebilir ve başarıdan başarıya koşabilir.

Devrimci bir örgüte dayanan, emeğin sermayeye karşı verdiği mücadelenin pratik sonuçlarından yararlanan bilinçli, kararlı, tutarlı bir savaşım yürüten proleter sınıf karşındaki burjuva güç ne denli iyi örgütlenmiş olursa olsun, onun üzerinde kesin bir zafer sağlayabilir. Devrimci sınıf, sınıflı tarihe son verecek ve sınıfsız tarihi başlatacak güçtedir.

Ezilen ve sömürülen kitleler kolektif sorunlarını etkin bir güç, savaşan bir güç, devrimci bir güç olarak çözebilirler. Burjuvazinin devrilmesi, toplumun bütünlüklü olarak dönüştürülmesi bu yolla gerçekleşir. Amaca varmak için yığınlar güçlerini devrimin bir dayanağı, sınıf kavgasının, dolayısıyla tarihin itici gücü olarak kullanmalıdır.

Kapitalizme karşı mücadele vereceklerine, onunla uzlaşanlar, egemenlere dokunmadan, sosyal ilişkilerde değişim olsun istiyorlar. Bu çevreler reformlar uğruna mücadele eğilimlerini teorik bir temele oturtma çabası içinde görülmüyorlar. Teorileri kapitalist üretim ve değişim biçiminin çok sağlam olduğu, dolayısıyla değişen koşullara ayak uydurduğu görüşüne dayanıyor.

Sosyal ekoloji üzerine görüşleriyle tanınan Murray Boochin, kapitalizme egemen olan yasaları bir kenara iterek şu basit yorumu yapmıştır: "Kapitalizm maddi açıdan çok dayanıklıdır."

Kapitalizmin 2008'de patlak veren ve halen süren büyük ekonomik krizi ve şiddetlenen, yoğunlaşan ve genişleyen sınıf mücadelesini, sistemi sarsan gelişmelere karşı hiç de korunaklı ve dayanıklı olmadığını açığa çıkarmıştır. Diyalektik materyalist dünya görüşüne sahip olmayanlar ya da aynı anlama gelmek üzere ondan uzaklaşanlar, ulaşmaz sınıf karşıtlıkları temelinde ilerleyen bir toplumda kapitalist üretimin zorunlu olarak ekonomik krizlere doğru ilerlediğini kavrayamazlar. Bu üretim biçimi kendi yükseliş dinamiklerini kendisi üretir. Büyük ekonomik kriz, burjuva üretim hakkında kullanılan tüm "dayanıklı" belirlemelerinin ne kadar dayanaksız olduğunu ortaya sermiştir.

Biraz daha geniş düşünenler, kapitalizmin kriz içinde ilerlediğini ve maddi temelini sağlam olması sonucu içine girilen zor durumları atlatabildiğini ileri sürüyor. Bu tez, kapitalizmin hareket yasalarının basitleştirilmiş yorumuna dayanıyor. Kapitalizm varolan ekonomik krizlerini atlatsa bile, bu daha büyük, daha derin ve daha yıkıcı krizlere yol açmak üzere olur. Üstelik her seferinde krizi atlatacak araçları azaltarak yapar bunu. Burjuvazi gelinen noktayı şu çarpıcı ifadeyle özetliyor: "Krizi yönetemedik." Onlar krizi yönetemiyor ama kriz onları oradan oraya sürüklüyor.

Ekonomik kriz kapitalizmin iç çelişkilerini keskinleştirmiş ve eski toplumun dağılma sürecini hızlandırmıştır. Uluslararası devrimci işçi hareketinin taktiği, doğmuş olan ortamdaki yararlanıp bu süreci kesin sonucuna götürmektir.

İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

Seyit Konuk, İ.Ethem Coşkun, Necati Vardar... Onlar, 82 faşist darbesinin idam Onlar, darağacındaki ilk işçi fidanlarıydı...

Seyit Konuk, 1958'de Tokat'ta doğdu ve daha henüz çok genç yaşta mücadeleye atıldı. Genç yaşına rağmen Tariş fabrikalarında çalıştığı dönemde tüm işçilerin saygısını kazanmış ve bilinçli bir sınıf önderi olmuştu. Ünlü Tariş barikatlarının ve direnişlerinin komünist savaşçısı ve önderlerinden biriydi o. Grev çadırlarına saldıran faşistlere karşı savaşırken yoldaşı Nusret Korkmaz'ı ölümsüzlüğe uğurlamış, kendisi de yaralanmıştı.

İbrahim Ethem Coşkun, 1959 Antep doğumluydu. O da Seyit yoldaşı gibi oldukça genç, hatta çocuk denebilecek bir yaşta devrimci mücadelenin içine girmişti. Dokuma tezgahlarının genç çiracı İbrahim Ethem, dokuma işçilerinin sendikal örgütü olan İplik-İş'in örgütlenme faaliyetlerinde aktif olarak yer almıştı. Daha sonraları İzmir Birleşik Maden-İş'in şube başkanlığını yürüt-

Seyit Konuk

Necati Vardar

İ. Ethem Coşkun

müştür.

Necati Vardar, 1960 İzmir doğumlu yoldaşımız diğerleri gibi bir işçi idi ve sendikal çalışmalar içinde komünist bir pratik yürütüyordu.

Evet, üçü de proleterdi, her üçü de komünistti... İşçi sınıfı mücadelesinin en önünde yürüdüler. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü, üç işçi önderini darağacında katlederken, proletaryanın kendi mücadelesini ölüm pahasına sahiplendiğini kanıtlamış oluyordu. Darağacında öldürmek istediği işte, proleter bilincin geldiği bir aşamayı.

İzmir'de 13 Mart Çalışmaları Tüm Baskılara Rağmen Devam Ediyor

12 Eylül sonrası idam edilen Tariş işçisi üç komünist işçiyi anma çalışmaları devam ediyor. İbrahim Ethem Coşkun, Seyit Konuk ve Necati Vardar için yapılacak olan anma yürüyüşüne İzmir'de yapılan çağrı çalışmaları saldırılara rağmen sürüyor.

17 Şubat Pazartesi günü "Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz- Mücadele Birliği" başlıklı 13 Mart Perşembe günü saat 18.30'da İzmir Konak YKM önünden başlayacak olan yürüyüşe ait çağrı afişleri yapıldı.

Konak, Varyant, İkiçeşmelik, Üçyol, Göztepe, Agora, Karataş, Güzelyalı, Küçükyalı bölgelerinde afiş çalışması yapıldı. Konak'ta afiş çalışması yapan arkadaşlarımız Sıla Aktaş ve Erdi Kaya gözüktü.

Afişlerin uygunsuz yerlere yapıldığını söyleyen güvenlik şube polisleri tüm tartışmalara rağmen arkadaşlarımızı gözüktü alarak Kemeraltı Karakolu'na götürdü. Afişlerin belli bir kısmına el koyan polis; gözüktü tutanağı tuttu. Karakolda bekleme süresince ve gözüktü almına sırasında arkadaşlarımız sözlü taciz edildi. Kemeraltı Karakolunda tutulan gözüktü tutanağı ve yazılan 189 TL para cezalarının ardından arkadaşlarımız serbest bırakıldı.

19 Şubat Çarşamba günü Konak ilçesinde yapılan afiş çalışmamız yine saldırıya uğradı. Ama çalışmalar hız kesmeden devam etti.

20 Şubat Perşembe günü Üçkuyular, Fahrettin Altay, Basmane, Tepecik, Narlıdere, Narbel, Balçova bölgelerine ve 2. İnönü Mahallesi afiş çalışmalarını yaptık. Balçova İnciraltı Kavşağındaki bildordlara afiş yapmak isteyen arkadaşlarımıza zabıta tarafından müdahale edildi ve afişleri yırtıldı. Yaklaşık 15 kişilik zabıta ve polis afiş yapan 2 arkadaşımızı engellemeye çalıştı. Onları durduramayınca afişleri yırtmaya kalktılar. Bir polis, 'siz hangi yaşadığı örgütü üyesiniz' diye sorduğunda, aldıkları cevap şu oldu: 'Ali İsmail Korkmaz örgütündeniz bizler. Hatırladınız mı? Hani şu Eskişehir'de Gezi olayları sırasında sen ve benim gibiler döverek öldürdüler bir genci. Biz onun yoldaşlarıyız, birer Ali İsmail'iz. İşte bu örgüt Ali İsmail'in katillerinden hesap sormak için var.' Bu cevap karşısında yapabildikleri tek şey para cezası kesip gitmek oldu.

22 Şubat günü ise İzmir'de Tariş direnişinin önemli merkezlerinden olan emekçi semti Gültepe'deydik. Tariş işçisi üç yoldaşımız için 13 Mart günü yapacağımız anma etkinliğine katılım çağrısı yaptık.

Ana cadde üzerinde ajitasyon konuşmaları yaparak hem gazetemizin dağıtımını yaptık, hem de 13 Martçıları anlatan bildirilerimizin dağıtımını. Çalışmamız sırasında yol güzergahındaki kahvelere konuşmalar yapmak için girdik. Mahalle halkı tarafından olumlu tepkilerle karşılaştık. 13 Mart savaşçılarımızın isimlerini ve mücadelelerini tanıyan insanlarla karşılaştık.

13 Mart günü İzmir Buca Zindanında idam edilen üç işçi yoldaşımız İbrahim Ethem Coşkun, Seyit Konuk ve Necati Vardar'ı anmak için düzenleyeceğimiz yürüyüşe tüm İzmir halkını davet ediyoruz.

Mücadele Birliği-İzmir

8 MART CUMARTESİ GÜNÜ ANTEP AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ DÜZTEPE'DE

8 Mart Cumartesi günü Antep Ayışığı Sanat Merkezi Düztepe'de yapacağı etkinliğe çağrı yaptı. Yaptığı çağrıda:

"8 Mart 1857 yılında New York'ta kadın dokuma işçileri, ağır çalışma koşullarına karşı 8 saatlik iş günü ve erkek işçilerle aynı işi yapmalarına rağmen az ücret almalarına karşı eşit işe eşit ücret talebi ile greve çıkar ve fabrikayı işgal ederler. Fabrikanın patronu polisler aracılığıyla fabrikayı kundaklaması sonucu 119 kadın yanarak can verir. 1910 yılında da Sosyalist Enternasyonal Kongresinde konuşan Clara Zetkin 8 Mart'ın gösterdiği gerçeğin, kadınların hem sınıf olarak hem de cins olarak sisteme karşı bir duruş sergilediğini vurgulayarak 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edilmesini ister ve öneri kongredekiler tarafından alkışlarla kabul edilir."

"Bizler de 8 Mart'ın devrimci içeriğinin farkında olarak; 8 Mart emekçi kadınların kapitalizme karşı mücadele günüdür. 8 Mart emekçi kadınların hem cinsel olarak sömürülmeye hem işçi ve emekçi olarak ve ulusal olarak sömürülmeye karşı başkaldırı günüdür. Bugünü anlam ve önemine uygun bir şekilde anmak ve mücadelemizi yükseltmek için, tüm halkımızı 8 Mart Cumartesi günü Gencolar düğün salonunda düzenleyeceğimiz etkinliğe davet ediyoruz."

ACILIŞ KONUŞMASI
SİNEVİZYON GÖSTERİMİ
ŞİİR DİNLETİSİ
TİYATRO AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ
MÜZİK GRUBU

Tarih: 8 Mart Cumartesi

Saat : 19.00

Yer : Gencolar Düğün Salonu 3. kat
(Düztepe Çamlık Parkı Yanı)

İnternet Sansürüne Karşı Taksim'de

Günler öncesinden torba yasa için den internete sansür getiren yasa ile ilgili protesto eyleminin 28 Şubat'ta yapılması planlıyordu. Yasanın Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmasının ardından protesto eylemi, 22 Şubat'ta gerçekleşti.

Sosyal medya üzerinden yapılan çağrılara özellikle katılan gençler, saat 19.00'da İstiklal Caddesi Fransız Konsolosluluğu önünde toplanarak Taksim Meydanı'na yürümek istediler. Polis, TOMA ve akreplerle meydan ve çevre sokaklarını kapatmıştı.

Yürüyüşe geçen kitlenin önünü kesen çelik kuvvet ekibi, kitlenin üzerine dirak gaz bombaları ve plastik mermi yağdırdı. Polis'in sert saldırısında yere düşen bazı gençlerin yerlerde sürüklendiği, tekme ve coplarla azgınca saldırdığı görüldü. Ardından TOMA'dan sıkılan tazikli su ile kitle dağıtılmaya çalışıldı. Dağılmayan kitle bu defa ara sokaklarda tekrar toplanmaya başladı.

Mis Sokak'ta havai fişeklerle polise cevap verildi. Sokaklardan tekrar çıkan kitle İstiklal Caddesi üzerinde her toplandı, aynı saldırılar yaşandı. Gençler polise taş ve havi fişeklerle karşılık verdi.

Sıraselviler'e sıçrayan çatışmalar eski Taksim Hastanesi önünde barikat kurularak devam etti. Çatışmalar boyunca "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Hırsız Tayyip" sloganları sık sık atıldı.

Eyleme Greif işçileri de pankartları ile katıldı. 2'si Greif işçisi, 37 kişi tartaklanarak ve darp edilerek gözaltına alındı. 35 kişi gece saatlerinde serbest bırakılırken bir kişi ertesi gün serbes bırakıldı, bir kişi de araması olduğu ge-

re k -

çesi ile tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Demirören önünde bir eylemci onlarca çelik tarafından sıkıştırılıp darp edilirken, tepki gösteren kitle içinde bir Mücadele Birliği okuru gözaltına alınmaya çalışıldı ve darp edildi. Tomaya takılmış olan ve görüntü almaya çalışan kamera ise tahrip edildi.

Akşam gelen bir haber ise, İstanbul 27. Sulh Ceza Mahkemesi'nin polise Beyoğlu ve çevresinde herkesi, her yeri ve her aracı arayan bir yetki vermesi oldu. 20 Mart'a kadar Beyoğlu'nda OHAL ilan edildi.

Taksim, Sıraselviler çevresinde gece geç saatlere kadar süren çatışmalarda aralarında muhabirlerin de olduğu onlarca kişi yaralandı. Eylem Toma ve saldırılarıyla zaman zaman da eylemcilerin alana hâkimiyetle devam etti. Barikatlar kuruldu, ateşler yakıldı.

Çatışmalar gece geç saatlere kadar sürdü.

İzmir'de Bir Sansür Eylemi ve Çağrı

22 Şubat günü çağrıcılarından birinin de DÖB olduğu, onaylanan sansür eylemi için Sevinç Pastanesi önünde bayraklarımız ve pankartlarımızla yerimizi aldık. Diğer siyasi çevrelerle ortak bir eylem yapabilmek amacıyla (o an orada görebildiğimizle) ayaküstü denebilecek tarzda kısa bir toplantı aldık.

Biz, Taksim merkezli çağrının İzmir ayağı olarak, "yasaklı alanları zorlamalıyız. Birazdan Taksim'e saldırı başlar. Böylelikle hem İstanbul'a destek sunmuş oluruz, hem de bu yasaya karşı gereken cevabı vermiş oluruz" diyerek öne-ride bulunduk. Toplantıya ESP, Kaldıraç, Anarşistler, SDP, Halkevleri, TKP'den sadece ESP ve Kaldıraç bize destek verdi. Diğer kurum temsilcileri ise genel olarak "biz sadece çağrı vardı,

geldik. Hazırlıklı değiliz. Kit-lemizi yasaklı meydanlara yönelerek kırılmasına neden olmayız." dediler. TKP ve Halkevleri ise daha geri noktadan, "Kıbrıs Şehitleri Caddesinde yoğun bir insan kalabalığı var. Kit-lerden ayrı yürür-

sek sesimizi duyuramayız.

Yasaklı meydanlarda kimse yok" dediler. Bizim tüm ısrarımıza rağmen "en azından Lozan Kapısına yürü y e l i m , böylelikle trafiği de kapatmış oluruz" dememize rağmen kabul etme-

diğer. "Gazi İlköğretim önündeki caddeyi bari kapatalım" ısrarımız sonucunda bunda karar kırıldı. Bu esnada TKP temsilcisi "biz yol kapatmayı doğru bulmuyoruz, o yüzden yol ka-

patma eyleminde yer almayacağız" diyerek toplantıdan ayrıldılar.

Sonuçta Kıbrıs Şehitleri üzerinden Alsancak sahili ve Gazi İlköğretim okulu önündeki cadde trafiğe kapatılarak tekrar Sevinç Pastanesi'nde yapılan açıklama ile eylem bitirildi.

Tüm devrimci- demokrat çevrelere çağrımızdır: Bu eylemleri adeta Tavaf'a dönmüş olan Kıbrıs Şehitleri sarmalından çıkaralım. Yasaklı meydanlara yürüelim. Mücadelenin ancak zor yöntemleri öne çıkarılarak önünün açılacağını düşünürüz. Gelin birlikte hareket edelim.

Mücadele Birliği- İzmir

Ahmet Atakan Doğum Gününde Yeniden Anıldı

16 Şubat Pazar günü saat 14.00'te Antakya Armutlu'da binler yeniden sokaktaydı. Bu kez Ahmet Atakan'ın doğum günü için sokaklara inen insanlar sloganlarla sokaklara yeniden can verdi. Aylardan sonra yeniden Armutlu sokakları acının ve öfkenin merkezi oldu.

Atakan ailesinin çağrısıyla, Ahmet Atakan sokağında bir araya gelen insanlar, yürüyüşe, anne Emsal Atakan'ın, bugün de kendilerini yalnız bırakmayan insanlara teşekkürüyle başladı. Uğur Mumcu Bulvarı'na doğru başlayan yürüyüşte binler sloganlarla yürüdü. Armutlu Sokağı boyunca duraksayarak ilerleyen kitle Abdullah Cömert'in duvar resmi önüne geldiğinde "Abdullah Cömert Ölümsüzdür" sloganıyla onu da andılar.

Yürüyüş boyunca "Ahmet Atakan Ölümsüzdür", "Ağlama Anne Evlatların Burada", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Bu Daha

Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atıldı. Uğur Mumcu Bulvarı'ndan mezarlığa doğru giderken AKP seçim aracı kitleyi provoke etti. Yuhalamalarla seçim aracının üzerine doğru koşmaya başlayan kitleyi gören araç alandan büyük bir hızla kaçtı. Tekrar toparlanan kitle mezarlığa doğru yürüyüşüne devam etti.

Mezarlık yakınlarında Ahmet Atakan'ın abisi Süleyman Atakan basın açıklaması yaparak kardeşi hakkında henüz başlamamış olan hukuki sürecin başlaması için ellerinden geleni yapacaklarını, peşini bırakmayacaklarını söyledi. Basın açıklamasının ardından mezarlıkta bir anma yapıldı.

Armutlu Sokağı'nın aldığı kararlar yürüyüşe devam eden kitle yeniden Armutlu'ya yürüdü. Ahmet Atakan Sokağına geldiğinde yürümek isteyen kitlenin önüne kesildi. Yürümek için direten gençler ve yolu kesenler arasında yaşanan kısa arbedenin ardından kitle, BP'ye kadar yürüdü. Burada atılan sloganların ardından eylem sona erdi.

'kaybedildiği' ifade edilen MOBESE kayıtları, nihayet ortaya çıktı.

Radikal gazetesinin yayımladığı habere göre, görüntülerde, Mehmet Ayvalıtış ve kuzeni Seyit Kartal'ın da aralarında bulunduğu bir grup gencin önce E-5'in bir yönüne kestikleri, sonra diğerini kesmek için karşı şeride geçtikleri görülüyor. Ayvalıtış ve arkadaşları-

Mehmet Ayvalıtış Nasıl Öldü

nın 'Dur' işaretlerine rağmen, iddianameden kendisinin hiç söz edilmeyen bir aracın hızla gelerek, Ayvalıtış ve Kartal'ın yanından geçtiği ve iki gencin savrulduğu görülüyor. Daha sonra da hızını alamayan bir taksinin iki gence çarptığı, taksile çarpışan minibüsün de yaralı haldeki gençlerin üzerine düştüğü

EDİTÖR

SÖZÜN BİTTİĞİ YER

Dün, 24 Şubat'ta ortaya çıkan/çıkarılan ses kayıtları Türkiye'nin, düzenin ve onu temsil eden her şeyin, kurumların, kadroların, hükümetin nasıl derin bir çürüme içinde olduğunu bir kez daha ortaya çıkardı.

"Hükümet meşruluğunu yitirmiştir." Bu söz varlık nedeni düzeni korumak olan bir gerici partiye, CHP'ye ait. Her zor durumda hükümetin payandası olmayı, onu düştüğü durumdan çekip almayı kendine görev sayan bu gerici parti dahi artık "hükümetin meşruluğu kalmadı" diyorsa burjuva egemenliğin nasıl bir çürüme ve çöküş içinde olduğunu varın siz düşünün.

Yolsuzluk, rüşvet, çürüme, hırsızlık diz boyu. Türkiye tarihi böylesine hiç tanık olmamıştı. Emekçi sınıflar ise, kendilerini açlığa, yoksulluğa, işsizliğe mahkum edenlerin; vergilerle, zamlarla, cezalarla yaşamı kendilerine çekilmez kılanların hırsızlıktan, rüşvetten, yolsuzluktan kazandıkları tarif edilmez paralarla nasıl bir sefahat sürdüklerini ibret ve büyük bir öfkeyle izliyorlar.

Ortaya çıkan hırsızlığın, rüşvetin emekçi sınıflarda, gençlikte, yoksullarda, ezilenlerde tarifsiz bir öfke ve kızgınlığa yol açtığından kuşku yok.

Tunus halkı, kendi hırsızına duyduğu öfkeyle ayaklandı. Mısır halkı, kedi hırsızına duyduğu öfkeyle ayaklandı ve hırsızların iktidarını yıktı.

Halklar her yerde ekmeklerini çalanlara, onları her şeyden yoksun bırakanlara büyük bir öfke duyuyorlar, harekete geçiyorlar, isyan ediyorlar, ayaklanıyorlar.

Türkiye işçi sınıfı, emekçiler, gençlik, kadınlar, Kürt halkı ve Aleviler bu hükümete ve hükümetin temsil ettiği devlete, bütün bunları şahsında özetleyen RTE'ye öfke ve kızgınlığını görkemli bir ayaklanmayla ortaya koydu.

Dün ayaklanma esnasında kitlelerin ortak sloganı olan "Hükümet İstifa" şiarı bu gün ortaya çıkan hırsızlık ve bu hırsızlığın çapı karşısında çok daha geçerlidir. Gerici parti CHP'nin bile hükümetin istifasını istemesi ne çok şey anlatıyor!

Artık sözün hükmünü yitirdiği yerdeyiz. Sözün bir anlamı kalmadı. Emekçi sınıfların, dinci faşizmin baskılarından, terörden bıkanların öfke ve kızgınlıklarına tercüman olmanın zamanı.

Haziran Halk Ayaklanmasının en anlamlı sloganlarından biri, hatta birincisi, "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" idi. Yani bir devrim başlamıştı ve o devrim sürecekti. Devrimin sürdüğünü artık çıplak gözle de görebiliyoruz.

Sorun, hareket halindeki ve harekete geçmeye hazır güçlere doğru politik hedef göstermek üzere onların önünde yürümektir.

Bunun yolu öncelikle girişken ve uyanık olmaktan geçiyor.

Beklemeyelim, "başkaları ne diyor" atılığına düşmeyelim. Bir pratik adımı kırk kez ölçüp biçmenin, uzun uzun hesap-kitap yapmanın değil, harekete geçip görmenin zamanı. Girişip görelim; devrimci dönemde bir leninistin hareket biçimi böyle olmalı.

Arkamızda ders aldığımız, almış olmamız gereken görkemli Haziran Halk Ayaklanması var. Politik hedefler konusunda kafamız net olduktan sonra yapılacak tek şey girişip görmektir.

Cüretle hareket etmek, inisiyatif almaktan korkmamak, ileri atılmak, çağrılar yapmak. İşte devrimci dönemin içine girdiğimiz şimdiki aşamasının bizden talep ettikleri budur.

Ali İsmail'in Annesi Taksim'de

Eskişehir'de Haziran ayaklanmasında sokak ortasında sivil polis ve faşistler tarafından dövülerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz'ın ailesi İstanbul'a geldi. Aile Gezi Parkı'nı dolaşmak istedi, polis her zaman ki gibi Gezi Parkı'nı kapattı. Meydanın etrafı sivil polisler ve çelik ekiplerine işgal edildi.

Aile meydana sivil polislerce durduruldu. Aileye destek olmak için gelen yüzlerce genç "Ali İsmail Korkmaz Ölümsüzdür", "Anne Ağlama Evlatların Burada" diye sloganlarla destek oldu.

Aile Gezi Parkı'nı gezmek istedi. Polis sadece aileye parkı gezmek için izin verdi. Parkın dışında kalan gençler ailenin gelmesini beklerken, polis gençlere saldırdı, meydana uzaklaştırmaya çalıştı. Ama gençler aileyi beklemeye devam etti.

Emel Korkmaz, parka girerken polis kendilerini tehdit ettiğini söyledi. "Biz parka girdiğimizde, polis, durmayın, durursanız gözaltına alacağız sizi" dediğini belirtti. Neden ise parkın merdivenlerinden kendilerini bekleyen gençlere el sallamaları. Emek Korkmaz tepkisini şu sözlerle dile getirdi: "Rezalet bu. Ne yaptık, katliam mı yaptık? Bu ülkeyi soyanları gözaltına almıyorlar da bizi mi gözaltına alacaklar? Hem de Gezi Parkı'na geçtik diye, el salladık diye..."

Parktan gözyaşları içinde ayrılan Emel Anne, arkasında yüzlerce gençle birlikte Galatasaray Lisesine yürüdüler. Ailenin yanında Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray taraftarları vardı.

Anne Korkmaz, "Buraya Ali İsmail gelmeliydi ben değil. Alişim'in çok sevdiği takım bizi davet etti. Gezi Parkı olayları sırasında oğlumu kaybettik. Ama bilince Ali İsmail oldu. Acı hissediyorum ben. Gittiğim her yerde sadece acı hissediyorum. Ali İsmail'i hissediyorum" diye konuştu.

Aile ertesi gün de Yoğurtçu Parkı'nda buluşarak Fenerbahçe'nin maçını izlemeye gitti.

2 Haziran'da İstanbul'daki Gezi Parkı gösterilerinde E-5 otoyolunu trafiğe kapatmak isterken, iki aracın çarpmasıyla can veren Mehmet Ayvalıtış'ın ölüm görüntülerine ulaşıldı.

Kazadan bir gün sonra Örnek Mahallesi Şehit Hayrettin Yıldırım Polis merkezinin "Olay yerine ait MOBESE kaydı yoktur" dediği, ardından savcılık ile mahkeme arasında

'kaybedildiği' ifade edilen MOBESE kayıtları, nihayet ortaya çıktı.

Radikal gazetesinin yayımladığı habere göre, görüntülerde, Mehmet Ayvalıtış ve kuzeni Seyit Kartal'ın da aralarında bulunduğu bir grup gencin önce E-5'in bir yönüne kestikleri, sonra diğerini kesmek için karşı şeride geçtikleri görülüyor. Ayvalıtış ve arkadaşları-

görüldü.

3 Haziran'da polis hazırladığı tutanakta "Mustafa Kemal Mahallesi 0-1 Güney yanyol 6 No'lu üst geçit civarında meydana gelen ölümlü trafik kazasına istinaden istenilen MOBESE görüntüleri ile ilgili olarak yapılan kontrollerde bahse konu olayın meydana geldiği yer ve civarında MOBESE kamerası olmadığından istenilen görüntüler temin edilememiş" deni-

yor.

Yok denilen bu görüntüler, kamuoyundaki tepki üzerine, daha sonra 'bulunarak' dosyaya girdi. Ancak bir önceki duruşmada, savcılık ile mahkeme arasında 'kaybolmuş' ifade edildi. Öte yandan, Ayvalıtış Davası'nı hazırlayan savcılık, o tarihte görüntüleri izlemediği için, iki gence ilk çarpıp kaçan araca iddianamede yer verilmedi.

ŞİMDİKİ SLOGANIMIZ NE OLMALI?

Taylan Işık

Meclis, daha doğrusu hükümet, son günlerde yasa üzerine yasa çıkarıyor. İnternet yasası, HSYK ile ilgili değişiklik öngören yasa, Ordunun üst kademesini hükümete bağlayacak yasa değişiklikleri, MİT yasası gibi daha pek çok yasa sayılabilir. Takip etmek güç; çok da gerekmiyor.

Önemli olan şu soruya doğru yanıt vermek: Hükümet, neyin hazırlığını yapıyor.

İlk bakışta yanıtı kolay ve hazır bir soru gibi duruyor. Elbette seçimleri kazanmak için ve çatıştığı dinci tarikata karşı önlem alıyor.

Ancak böyle bir yanıt tek yanlı ve dar görüşlü bir bakış açısını yansıtır. Seçimler, güç dengelerini değiştirmez ama zaten değişmiş güç dengelerini somut ifadeye kavuşturur; o kadar. Yasa çıkarmak ise, savaştan bir tarafın güç dengelerini kendi lehine çevirme çabasının ifadesidir.

Çok açık, Haziran Halk Ayaklanması'nın ve şimdi üstüne gelen ekonomik krizin yeni dalgasının emekçi sınıflar, birleşik devrim lehine değiştirdiği güçler dengesini hükümet, faşist baskı yasalarıyla kendi ve sermaye sınıfı lehine değiştirmeye çalışıyor.

Polise Ankara'da üç milyon kişiyi istediği anda istediği yer ve zamanda arama yetkisi veren mahkeme kararı buna bir örnektir. Dahası bu karar emsal teşkil etmeye başladı. Ankara'daki mahkemelerden sonra İstanbul'dan da benzer karar çıktı.

MİT'e yeni yetkiler tanıyan ve MİT'i Başbakan'ın özel örgütü haline getiren yasa bir başka örnek. İnternet, HSYK ile ilgili yasalardan söz etmeye gerek yok.

Bunlar iç savaş yasalarıdır. Devlet ve hükümet, dinci tarikata "savaş" kisvesi altında gerçekte dinci faşizmin yasal temellerini güçlendirecek, devrimin toplumsal güçlerini baskı altına alacak, onların üzerinde terör estirecek hazırlıklar yapıyor.

Dinci tarikata girişilen iktidarı paylaşma savaşı ve seçimleri kazanma amacının burada elbette payı, rolü var ama bunlar ancak ikinci derecede hesaba katılabilecek etkenlerdir. Temel amaç, iç savaşı kazanarak çökmekte olan ve güçlü bir devrim tehdidi altında olan düzeni, sermaye sınıfı egemenliğini yıkımdan korumaktır.

Düzenin tüm kurumlarının, devletin, şimdi basit bir adamla özdeşleşmiş olmaları, hükümet ve devletin, ana çizgilerini ortaya koyduğumuz politikalarını o basit adamla özdeşleştirmeye götürmemeli insanı. Devrimin gelişimi, bunun somut biçimi olarak Haziran Halk Ayaklanması sınıf savaşımı o derece sadeleştirildi ki, basit, vasat bir adamın simgesi halinde öne çıkardı.

Haziran Halk Ayaklanması ne kadar gerçekse, yeni bir Haziran'ın gelmesi o kadar kaçınılmazdır. Marx, Fransa'da sınıf savaşlarını incelerken, bir ekonomik kriz ne kadar keskinse bir devrim de o kadar keskin diye ekonomik krizlerle devrimler arasındaki sıkı bağı kesin biçimde ortaya koymuştur.

Haziran Halk Ayaklanması'nın pratik bir süreç olarak başlattığı birleşik devrim, hızla yeni bir aşamaya, yeni bir halk ayaklanmasına doğru yol alıyor.

Leninist Parti, yaklaşan seçimlerde izlenmesi gereken politikayı "Aktif Boykot" olarak belirlerken işte bu sınıf ilişkileri ve güçler dengesini temel aldı.

"Aktif Boykot" politikası, hükümetin ve devletin ayaklanmayı önlemek, devrimi bastırma üzere aldığı önlemlere ek olarak kitlelerin dikkatini ayaklanmadan seçim sandığına çevirme politikasına karşılık Leninist Partinin kitleleri ayaklanmaya, devrime hazırlama genel politikasının özel bir parçasıdır.

Ezilen ve sömürülen kitleleri, emekçi sınıfları devrime, ayaklanmaya hazırlamak, her şeyden önce onları devrimin temel sorunu hakkında açık bir fikre sahip kılmayı gerektirir.

Her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur, politik iktidarın, ardından ekonomik iktidarın, yani tüm iktidarın ele geçirilmesi sorunudur.

Demek ki, şimdi, yani seçim süreci boyunca "Aktif Boykot" politikası çerçevesinde ezilen, sömürülen kitlelere harekete geçmeleri, isyan etmeleri, ayaklanmaları çağrılarını birlikte temel hedeflerinin "İktidar" olması gerektiği anlatılmalı.

Tam da bu nedenle, emekçi sınıflar ve devrimin diğer bütün toplumsal güçlerine "Devrim ve Halk İktidarı" sloganıyla gidilmelidir.

Leninistler, seçimler gibi "özel bir dönem"den günü kurtarmak için değil, geleceğe hazırlanmak, ezilen kitleleri geleceğe, yani bir halk ayaklanmasına hazırlamak için yararlanacaklar.

Bu politik yol başarıyla izlendiğinde gelecek ve zafer işçi sınıfının, onun devrimci komünist partisinin ve devrimin diğer toplumsal güçlerinin olacak. Öyleyse bir kez daha:

"Devrim ve Halk İktidarı" şiarıyla ileri

Bosna İşçi eylemleriyle Sarsılıyor

4 Şubat'tan beri Bosna-Hersek'in hemen tüm kent ve büyük kasabaları geniş katımlı gösterilerle sarsılıyor. Ülke "gözlerden irak" bir şekilde muazzam halk hareketlerine tanık oluyor.

"Ekonomik talepler" temelinde başlayan kitle hareketi bir anda tüm ülkeye yayıldı. Tüm kantonlarda halk meclisleri, geniş katımlı toplantılar ("plenular" yapıyor, kararlar alıyor.

Bu bir kalkışma! Kalkışma, Bosna-Hersek'in en büyük sanayi kenti olan Tuzla'da, özelleştirmelere ve devlete ait fabrikaların kapatılmasına karşı başladı. Binlerce işsiz sokaklarda yerini alıp kitlesel bir şekilde sokaklarda kalarak işgal hareketine yön verdi.

Gösteriler ve kitlesel protestolar çabucak Bosna'nın 30'dan fazla kentine yayıldı. Bu kentler arasında başkent Saraybosna, Zenika, Mostar, Yayce, Briçko, Dobojo ve Srebrenitsa da bulunuyor. Dört bölgesel kantonun (Tuzla, Zenika, Saraybosna ve Bihaç) yönetimi istifaya zorlandı. Zenika, Tuzla, Mostar ve Saraybosna'da hükümet binaları ateşe verildi.

BM bir yıl önceki verilerine göre resmi işsizlik oranı %44; işsiz gençler de eklendiğinde %75.

Bosna'da kitle hareketinin ulusal ve etnik bölünmeye karşı birlik çağrısı, işçi sınıfı karakterli taleplerdir. Fabrikalarının satılmasına karşı aylarca grev gözcülüğü yapan işçiler, alamadıkları aylıklarının ödenmesi, sigortalıların yatırımları ve özelleştirme kararının geri alınması talepleriyle 4 Şubat'ta sokaklara indi. Binlerce işçi onlara katılınca hareket kitlesel işgalle büyüdü. 7 Şubat'ta işçiler hükümet binalarına yüklenerek yerel yönetimin istifasını istedi.

Yerel hükümetin istifasından sonra biraraya gelen kitleler "Tuzla Kantonu Yurttaş ve İşçileri Açıklaması"nı yayımladılar. "Bugün Tuzla'da yeni bir gelecek yaratılıyor" diye başlayan açıklama, 6 madde halinde çözüm önerileri getiriyordu. Bu hareketi ülkenin geri kalanı izledi. Başkent dahil kantonlarda halk meclisleri oluştu. Doğrudan demokrasinin araçları olarak "plenular"(büyük toplantılar) yapıldı. (Bkz. <http://bhprotestfiles.wordpress.com>)

ress.com) "plenum" herkesin sadece tek bir oyunun olduğu, kimsenin kimseyi temsil etmeye çalışmadığı bir örgütlenme biçimi olarak ortaya çıkmış bulunuyor. Siyasal ve iktisadi duruma yönelik tartışmaların yapıldığı toplantıların sonucunda deklarasyonlar yayımlanarak kanton yönetimlerinin yerine getirmesi için talepler oluşturuluyor.

23 Şubat'ta Tuzla Kanton Yönetimi, "plenum"un taleplerinden bazılarını kabul ederek, sözkonusu oluşumların gücü hakkında bir fikir edinmemizi sağamış bulunuyor. 5 yılda bir seçimlerle oluşan düzenin yozlaşmayı bağrında taşıdığı düşüncesi toplantılarda yaygın. Bu nedenle "doğrudan demokrasi" uygulamasıyla kendilerini yönetmek istediklerini vurguluyorlar eylemciler. Yayınlanan bir TV programında (Bkz.<http://bhprotestfiles.wordpress.com/2014/02/23/video-bosnia-today-is-a-plenum/>) "plenular nereden geliyor" sorusuna verilen cevap ilginç: "Plenuların kökü işçi protestolardır!"

Bosna'da işçi ve emekçi yığınlar, plenularını bu yüzyılın "konseyleri/sovyetleri" olarak yaratıyor görünüyorlar. Bizde forumlar, Bosna'da plenular, başka ülkelerde kuşkusuz başka biçimler... insanlık kendi geleceğini kendi ellerine almanın araçlarını yaratma yolunda ilerliyor!

Hama Şehri Maan Köyü'nde Alevi Katliamı

Aleviler Suriye'nin Hama şehri Maan Köyü'nde yaşanan Alevi katliamını protesto etti. Galatasaray Meydanı'nda kitlesel basın açıklaması yapan Aleviler Antakya sınırına yürüyerek Suriye'deki katliamı protesto edecekleri duyurusunda bulundu.

15 Şubat Pazar günü saat 13.00'de Galatasaray Meydanı'nda kurumlarının pankartlarıyla toplanan Alevi örgütleri Suriye'de gerçekleştirilen katliamı protesto ettiler.

Eyleme Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Alevi Bektaşî Federasyonu, Alevi Kültür Dernekleri, Hübyar Sultan Alevi Kültür Derneği, Hacıbektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Divriği Kültür Derneği, Garip Dede Dergahı, Özgür Demokratik Alevi Derneği, Şahkulu Sultan Dergahı, Dersim Dernekler Federasyonu, Kangal Dernekler Federasyonu, İkitelli Cemevi, Amavutköy Cemevi, Bağcılar Cemevi, Hacı Bektaş-ı Veli Kültür ve Tanıtma Vakfı adına ortak basın açıklaması yapıldı. Alevi Kurumları adına açıklamayı Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Kemal Bülbül okudu.

El Kaide, El Nusra çetelerinin AKP ve ABD desteğiyle Suriye'de Alevilere, Rojava'da Kürt halkına karşı gerçekleştirdiği katliamların soykırım derecesine ulaştığını, AKP, ABD ve eli kanlı çetelerin insanlığa karşı suç işlediğini belirten Bülbül, "Suriye'de savaş yoktur, katliam vardır. Savaş taraflar arasında olur. Suriye'de katledilen Alevilerin ve mazlum halkların silahi, tankı, topu yoktur" diyerek sivil halka yönelik bir katliam oluşuna dikkat çekti.

"Suriye'de katliam yapan El Kaide, El Nusra gibi cani sürüsü AKP hükümeti ile işbirliği içinde katliamları yürütüyor. Tırlar dolusu silah ve mühimmatı AKP'den alan katiller Suriye'deki katliamı bu silahlarla yapıyor. İnsan kesmek, yakmak, tecavüz etmek, akla hayale gelmeyecek zalim ve canice yöntemleri kullanarak katil sürüsünün Maraş, Madımak, Çorum katliamlarını yapanlarla ne kadar benzediğini de görüyoruz" diyen Bülbül, Gezi eylemine katılanlara "Çapulcu" diyen Başbakan'ın 7 gencin katliamından da sorumlu olduğunu belirtti.

Suriye'deki Alevilerin katledilmesinin sadece Alevilerin sorunu olmadığını bir insanlık sorunu olduğunu ifade eden Bülbül tüm siyasi partileri ve kitle örgütlerini bu katliama karşı tepki göstermeye ortak bir tutum almaya çağırıldı.

Bülbül Alevi kurumları olarak Suriye'dek vahşete ve soykırıma karşı Antakya'ya Suriye sınırına yürüyerek tepkilerini dile getireceklerinin de duyurusunu yaparak sözlerini tamamladı. Eylem "Suriye Halkı Yalnız Değildir", "Katil El Kaide İşbirlikçi AKP" sloganları atılarak ve Tünel yönüne yürünerek eylem bitirildi.

tarafından KDHC'nin kötülenmesine finans sağlama olacaktır.

Hatırlamamız gereken nokta şu ki; artık BM tarafsız bir dünya organı değildir. 1950 yılında milyonlarca Korelinin ölümü ve Kuze'ın yıkılması sonuçlanan ABD saldırısına BM oylaması onay vermiştir. O zamandan beri tekrar yapılanmaya çalışan KDHC, kahramanca savaşmış ve ABD'yi ateşkesine ikna etmiştir.

Ayrıca unutmamak gerekir ki 2002 yılında, tamamen asılsız bir şekilde, devlet bakanı Colin Powell BM'e Irak'ın kitle imha silahları bulundurduğunu "kanıtlar" sunmuştur. Fakat bu sadece ABD'nin Irak'a "şok ve dehşet" isimli dev saldırısının başlangıcıydı.

BM asla Dünya halklarına karşı ABD emperyalizminin birçok suçunu kınamak için bir forum görevini üstlenmemiştir. Bu komisyonun ABD'nin Güney Kore işgaline devam etmesine karşı "insan hakları" adı altında düşünmeden kararlar veren kurum olmaya hakkı yoktur.

Workers.org'dan çevrilmiştir

Venezuela Devrimi Yoluna Devam Ediyor

Venezuela'da karşı-devrimciler, daha önce Nisan ayındaki başkanlık seçimlerinin ardından sokaklara inmeye çalıştı. Çatışmalar oldu. Geri çekilmek zorunda kaldılar. Bu arada eylemler için bazı kesimlere para dağıtan ABD'li birinin video görüntüleri hareketin arka planı hakkında epey açıklayıcı olmuştur.

Derken geçtiğimiz Kasım ayında yapılan yerel seçimlerde belediyelerin %75,5'ini kazandı Bolivarçı devrim. Üstelik bu seçimler öncesinde "ekonomik sabotaj" eylemleri yoğunlaşmış, uluslararası sermayenin tipik faaliyetleri ile ülke istikrarsızlığa sürüklenmeye çalışılmıştı. Devrimin buna tepkisi olağanüstü yasa çıkarmak, fiyatlar üzerinde tavan uygulamalarını devreye sokarak yoksul kesimleri korumak, yabancı sermaye üzerinde denetim kurmak oldu.

Karşı-devrimciler 12 Şubat günü, "Zafer Savaşı"nın yüzüncü yıldönümü ve Gençlik Günü kutlamalarında başkente doğru kitlesel bir yürüyüş düzenlediler. Bu yürüyüş esnasında hükümet binalarına saldırıldı, metro tahrip edildi, Halk Bakanlığı ve Venezuela Devlet Televizyonu saldırıya uğradı. Olaylar 2002'deki darbenin tekrarı gibiydi.

Genç devrimciler başşıl eylemlerle bu yürüyüşü protesto etti. Çatışmalar çıktı. Üç genç öldü, 60'dan fazlası yaralandı.

Karşı-devrimci hareketin sorumlularından "Halk İradesi Partisi" başkanı Lopez, ki ABD Harvard Üniversitesi ve Kenyon Koleji mezunudur ve eski Kolombiya başkanı faşist Uribe ile yakın ilişkileri vardır, "yönetimdekileri defedeceğiz" demeleri veriyordu. Üç gencin öldürüldüğü olaylar sırasında ortalıktaydı. Hakkında yakalama kararı vardı, aranıyordu. 19 Şubat'ta teslim oldu. Tutuklandı. ABD "muhalefetle diyalog" çağrılarını yapıp tüm tutukluların serbest bırakılmasını isterken, "bay Lopez'in tutuklanması uluslararası arenada olumsuz sonuçlara yol açabilir" diyordu. ABD kendi adamını ağıttan savunmuş oluyordu böylece.

Başkan Maduro tüm bunları "küstah ve kabul edilemez talepler: ABD yönetimi için 'insan hakları' demek sağcıların suç işleme hakkı demek. ... Bizi hiçbir güç durduramayacak. Venezuela'da gücümüzün sonuna kadar barışı ve demokrasiyi savunacağız" sözleriyle yanıtladı. Maduro, 17 Şubat'ta Latin Amerika başkanlarına ABD hükümetinin tehditlerinin kınanması çağrısında bulundu.

23 Şubat'ta karşı-devrimciler yine sokaklardaydı. Özellikle Kolombiya sınırındaki Tachira eyaletinin başkenti San Cristobal gösterilere sahne oldu. Aynı akşam yaptığı konuşmada başkan Maduro göstericilerin darbe ortamı yaratmaya çalışan faşistler olduğunu söyledi. 24 Şubat için başkent Caracas'ta eyalet valileri ile buluşacak olan Maduro'nun muhalefet lideri ile de görüşmesi bekleniyor.

Venezuela'da karşı-devrimciler umutlarını tümden tüketmiş değil. Fakat tüm emperyalist desteğe ve ekonomik sabotaja rağmen Bolivarçı iktidarı devremedi. Devrim, enerjik adımlarla yoluna devam ediyor. Görünen o ki Venezuela devriminin arafı çok uzun sürecek!

"Savaş Yanlısı Kore" Yalanları

Şubat ayı sonunda ABD ve Güney Kore, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti -Kuzey Kore- kıyılarında ortak askeri tatbikata başlayacak.

Geçtiğimiz yıl bu savaş oyunlarına 12.000 ABD askeri, Güney Kore askerleri ve Kore eski sömürge derbeyi Japonya'nın askeri birlikleri katılmıştı.

Kore yarımadasındaki gerilimi dindirmek isteyen KDHC bir takım jestlerde bulundu. 1950-1953 savaşında bölünmüş olan aileleri buluşturmak için Güney'le anlaştı. ABD'den de Kuze'ya bir işgal provasını -yıllık savaş "oyunu"nu- askıya almasını istedi.

ABD savaş tatbikatını iptal etmeyi kabul etmedi. Bundan bir hafta sonra Birleşmiş Milletler'de özel olarak toplanan komisyon, her türlü insan hakkının ihlale uğratıldığını bildiren sert bir rapor yayınladı.

Bu komisyon nereden geldi? Bu, ABD kongresi tarafından 2004'te çıkarılan bir yasaya yanıt olarak kurulmuştu. Kansas senatörü Sam Brownback'ın sponsor olduğu bu tasarı, "Kuzey Kore İnsan Hakları Hareketi" ismiyle yayınlanan beyanname sonrası kurulmuştur. "Yükselişe geçen muhafazakar günlüğünü" yayınlamaya hazırlanan şimdiki Kansas valisi Sam Brownback, ABD'nin Hristiyan hakları kahramanı olarak görülmekte (NY Times, Şub, 13).

Söz konusu hareket, Dışişleri Bakanlığında Jay Lefkowitz başkanlığında "Kuzey Kore'de insan hakları" isimli özel bir ofis tarafından ortaya çıkarılmıştır. Lefkowitz Washington Post tarafından "duygusuz neo-muhafazakar" olarak özetlenmektedir. Kendisi bu göreve George W. Bush'un ulusal güvenlik danışmanı Condolezza Rice tarafından getirilmiştir. Kendisinin başka bir iş tanımı ise BM

GREİF GÜNLÜĞÜ

İşgalin İkinci Günü

11 Şubat günü fabrika önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında işçi Ferhat Alsaç, fabrikada taşeron ve kadrolu işçi olarak 1500 kişinin çalıştığını belirtti. Bir yıldır sendika üyesi olduklarını hatırlatan Alsaç, "ve bugün toplu sözleşme görüşmelerinde bizleri hiçe sayıp; taşeron sistemini ve kölelik koşullarını bize dayattıkları için, bir kez daha aynı silaha başvurduk. Ve fabrikamızı işgal ettik" dedi.

Ferhat Alsaç işçilerin taleplerini, fabrika bünyesindeki taşeron şirketlerde çalışan tüm işçilerin kadroya geçirilmesi, ücretlerin yükseltilmesi, sosyal hakların tanınması olarak sıraladı.

İşgalin 8.Günü

17 Şubat günü işgal eyleminin 8. gününe giren işçiler, fabrikada kalıyor ve çuvalar üstünde uyuyorlar, tüm gün fabrikanın etrafında nöbet tutuyorlar, yemeklerini yemekhanede yiyip sabah sporu yapıyorlar.

Fabrikanın etrafını pankartlarla donatan işçiler, ara ara sloganlar atıyorlar.

Bir diğer işçi işgal eylemlerinin çok iyi gittiğini, sonunda patronun geri adım atacağını haklarını kabul ettireceklerini anlatıyor.

İşçilerin temsilcisi, patronla, müzakerelerin sürdüğünü, geri adım atıldığını ancak, taşeron sisteminin kaldırılması ile ilgili uzlaşmazlıklar olduğunu söylüyor. İşçiler taşeronun tamamen kaldırılmasını ve bunun garanti altına alınmasını istiyorlar.

Ayrıca farklı bölümlerde çalışan konfeksiyon, dokuma gibi alanlarda çalışan işçilerin fabrikaya gelerek eyleme katıldıkları görüldü.

DİSK Önünde

İşçiler, akşam Şişli Camii Durağı'ndan DİSK Genel Merkezi'ne yürüyüş yaparak, DİSK yöneticilerine "DİSK yetkiyi işçiden alır" diyerek işçilere sahip çıkması çağrısında bulundu.

Greif fabrikasında işçilere dayatılan taşeron sistemi ve kölelik

koşullarına dur demek için 8 gündür direndiklerini söyleyen Ergin Yılgin, işverenin toplu sözleşme görüşmelerindeki dayatmalara karşı tek çareyi işgal eyleminde bulduklarını belirtti. Her türlü bedeli göze alarak üretimi durdurup fabrikayı işgal ettiklerini anlatan Yılgin, direnişlerine sendikalar, meslek odaları, devrimciler ve demokratlar destek verirken, üye oldukları DİSK-Tekstil sendikası ve DİSK yöneticilerinin kendilerine sahip çıkmadığını söyledi. İşgalin ikinci gününde DİSK-Tekstil sendikasının Şirinevler'deki binasına işçilerden bir heyet gönderdiklerini belirten Yılgin, DİSK-Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak'a gelecekleri saati haber vermelerine rağmen, tabelası sökülmüş halde bulduklarını sendika önünde kendilerini kilitli demir kapı karşıladığına dikkat çekti. Bunun üzerine yaşanan durumu aktarmak ve destek istemek için DİSK'in Şişli'deki Genel Merkezine gittiklerini dile getiren Yılgin, buradan da olumlu bir yanıt alamadıklarını ifade etti.

9. Gün Greif İşçileri Galatasaray Meydanı'nda

Greif işçileri fabrika işgali eyleminin 9. gününde Galatasaray Meydanı'nda basın açıklaması yaparak çalışma koşullarının düzeltilmesini taleplerini dile getirdi.

18 Şubat günü fabrika işgalinde 9. gününe giren Greif işçileri fabrikadan bir araçla Odakule'ye geldi. Burada basın açıklaması yapan işyeri baştemsilcisi Orhan Purhan, Greif işçileri için fabrikada taşeron sistemi ve kölelik koşullarının dayanılmaz olduğunu, toplu sözleşme görüşmelerinden sonuç alamayınca çareyi fabrika işgalinde bulduklarını belirtti, fabrikadaki taşeron ve kadrolu işçiler için bu mücadelenin tüm işçi sınıfı için de bir umut olduğunu belirtti. Purhan, Greif patronunun işçileri bölmek ve eylemi bitirmek için ayak oyunlarına başvurduğunu, baskıyı daha da arttırdığını fakat Greif işçilerinin insanca çalışma koşulları için birlikte hareket edeceklerini patronun oyunları ve baskılarının bir sonuç vermeyeceğini, tam tersi işçilerin daha da kenetlenediklerini ifade etti.

Greif işçilerinin önünde üç seçenek olduğunu belirten Orhan Purhan "Ya Amerikan sermayeli Greif tekeli bu fabrikayı komple söküp götürecektir, ya taleplerimizi kabul edecek, ya da Greif işçileri olarak bu fabrikada üretip biz yöneteceğiz. Bizler işgalci Greif işçileri olarak bedeli her ne olursa olsun mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz. Emek ve kavga dostlarımızla el ele omuz omuza mücadelemizi sürdüreceğiz. Patronun zorbalıklarına rağmen cesaretimiz ve bilincimizle zaferi ulaştacağız" dedi.

Greif işçileri yine sloganlarla Tarlabası'nda bekleyen araçlarına yürüyerek Hadımköy'deki fabrikalarına döndüler.

Greif İşçilerinin Yanında

Yer: Hadımköy. Tarih: 23 Şubat Pazar. Eylemin 14. gününde Greif işçilerinin yanındayız. Uzun bir otobüs yolculuğunun ardından Greif 'e ulaştık. Sloganlar atarak Genç Emekçiler Birliği pankartının arkasında yürüyoruz. Sloganlarla karşılanarak fabrikaya giriyoruz. Fabrika, her tarafı donatılan pankartlarla kendini belli ediyor. Hem de işçilerin ürettiği çuval bezinden yapılmış pankartlar... Fabrikada sabahladıkları gecelerde yaptıkları resimler de fabrika duvarlarını süslemiş. Grev hatırası fotoğraflarını ziyaretçiler, bu resimlerin önünde çektiler.

Her eylem ziyaretlerinde olduğu gibi bu eylemde de işçiler çok dostça karşıladılar bizi. Sanki birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz gibi. Kısa bir selamlaşmanın ardından işçiler başlıyor kendi süreçlerini anlatmaya. İşçilerden öğrendiğimize göre bu işgal eylemi başladıktan sonra 4 farklı iş kolundaki fabrikalarda da aynı eylemler olmuş. Bunu büyük bir gururla anlatıyorlar. Çünkü diğer işçilere de esin kaynağı olduklarını bilincindedir. Yalnız olmadıklarını biliyorlar. İşçilerin kimisi 20 yıldır fabrikanın çalışanı, kimisi 6 aydır... Kimisi ise daha işe başlayalı 15 gün olmuşken birdenbire kendini eylemin içinde bulmuş...

850 işçi... Her birinin yaşam öyküsü, kültürü, eylem deneyimi farklı... Ama 14 günde çok şey değişmiş herbiri için. Özellikle de kadın işçiler için. Çoğu, ilk kez böyle bir eylemin heyecanını yaşıyor. "Daha önce hiç böyle birşeyle karşılaşmadım. Gerçekten ne iyiymiş böyle birlikte olmak." Bunu söyleyen 24 yıldır orada çalışan

bir kadın işçi. "750 lirayla neyi geçindirebiliyoruz ki? Kırası, faturası, çocuk çocuk derken bi bakmışsın elde avuçta hiç birşey yok. Mecburuz çalışmaya. Ama taşeron firmalar şimdi 200-300 milyarlık arabalarla önümüzden geçiyor. Olmaz artık böyle şey. Biz emeğimiz, ekmeğimiz için buradayız kızım. Bundan başka yapacak şey yok." Kimisi ise eylemlere alışkın. 8 Mart eylemlerinin hiçbirini kaçırmadığını söylüyor. Diğer bir kadın işçiyle sohbeti sürdürüyor, yanında 13 yaşında bir kızı var. Kanser tedavisi görüyor şu an. Kızı da kanserden yeni kurtulmuş... Ama anne kız hergün fabrika önünde olmaya devam ediyor.

İşçilerle sohbet ederken, eylem ziyaretçiler gelmeye devam ediyor. Mahalle forumlarından gelenler oldu. Sloganlar, alkışlar... Halaylar davul sesleri birbirine karışıyor. Saat 14.00'ü gösterdiğinde etkinlik başlıyor. Sunucumuz da yine Greif işçisi. Önce işçi temsilcisi konuşmasını yapmak üzere çıkıyor sahneye. Ardından Emeğe Ezgi işçileri birlikte ezgiilerini, marşlarını paylaşmak için alıyor sözü. İşçiler hep birlikte söylüyor Çawbellayı. Sonra bir tiyatro grubundan Greif işçisini konu edinen bir oyun izliyoruz. Hemen ardından Ruhi Su Dostlar korosundan türküler dinliyoruz. Sonra da Roman müzisyenlerden klarnet konseri, oyun havası...

Sonra forum başlıyor. Eylemini sürdüren Punto Deri işçileri, Hey Tekstil işçileri söz alıyor forumda. Onlar kendi süreçlerini anlatırken Greif işçileri pür dikkat dinliyor onları. Bir ara bir kız çocuğu alıyor sözü. Bir şiir okuyor, eylemdeki annesi için yazmış. Şiirini okuduktan sonra sloganla bitiriyor. "İşgal, Grev, Direniş!". Büyük alkış alıyor herkesten. Annesi choşup sarılıyor ona. Kızın gözlerinin içi güllüyor adeta. İyi bir işi başarıyla bitirmenin gururuyla sahnedan iniyor. Genç öncünün ardından coşkulu konuşmalar yapıldı. Ve eylemin bir günü daha böylece sona ermiş oldu.

Ali Varol Günel

Cenevre Konferansı Sonuçlandı

2. Cenevre Konferansı'nın ikinci oturumunun başlamasına bir gün kala Suriye'nin Hama kentine bağlı Maan köyünde El Nusra çeteleri, hunharca bir katliam yaptılar. "Ahrar Şam Örgütü" elamanı olduklarını söyleyen caniler, internette anılarına paylaştıkları görüntülerde, yaptıkları katliamla övünerek, "Maan köyünü Al-evilerden temizledik", "pisliklerden arındırdık" diyorlardı.

İlk anda yapılan haberlere göre, çoğunluğu çocuk ve kadın olmak üzere 25 kişi katledilmişti. Resmi rakamlara göre ise bu sayı 41'di; bizzat orada bulunan muhabirler ise katledilen insanların sayısını 60 olarak veriyorlardı. Rakam kaç olursa olsun, burada bir insanlık suçunun işlendiği kesindi. Çocukların cansız bedenlerinden süzülen kan derecikleri, Suriye'de gerçek katillerin kimler olduğunu göstermeye yeterdi; ama bir gün sonra başlayan konferansta "özgürlük aşığı" ülkelerin hiçbirini, buna dair tek kelime bile etmediler! Etmelerini mi bekliyorduk.

Hayır! Etmeyince, etmiyorlar ve etmeyecekler. Çünkü o katiller sürüsüne böyle bir katliam için sadece cesaret değil, silah ve bomba verenler de konferansta yer alan bu emperyalist-kapitalist devletler. Ahrar Şam Örgütü, 21 Haziran 2013 tarihinde Ankara'da yapılan Suriye'nin Düşmanları toplantısına katılanlardan biri. Aynı örgüt, aynı gün Doha'da yapılan Suriye'nin Düşmanları toplantısına da katılmış, burada alınan "muhafiflerin silahlandırılması" kararı uyarınca silah yardımı almıştı.

Hal böyle olunca Cenevre Konferansı'nın ikinci oturumunda Rusya'nın ısrarları üzerinde durduğu, "komşu ülkeler üzerinden Suriye'deki gruplara silah ve mühimmat gönderildiği" iddiası (ki Türkiye'de, devletin tepesinde yaşanan savaş nedeniyle, durdurulup aranan TIR'larda bulunan silah ve mühimmatlar, bunun sadece bir iddia olmadığını göstermeye yeter), yerli yerine oturuyor. Yine Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov'un "muhafif" denilen kesimlerin müzakere yolundan çıkmak ve askeri senaryoyu yeniden gündeme getirmek istediklerine dair belirlemesi, gelişmelerle doğrulanıyor.

Konferanstan hemen sonra "muhafiflerin lideri" diye takdim edilen Ahmed Carba'nın koşu koşu silahlı grupları ziyarete gitmesi ve bu görüntülerin bilcümle medyada servis edilmesi, bu grupların ve arkalarındaki emperyalist-kapitalist devletlerin Suriye sorununa bir çözüm bulmaktan çok, bu silahlı köpekler sürüsünü meşrulaştırmak arayışı içinde olduklarını gösteriyor. ABD ve Fransa'nın (buna Türkiye'yi de eklemek gerekiyor), en başından beri sorununu sadece müzakere yoluyla çözülemeyeceğini ısrarla söylediklerini, hatta konferansın başarısız olması için ellerinden gelen gayreti gösterdiklerini belirtmek gerekiyor. Daha en başından her şeyi "geçiş hükümeti"ne endekslemek (Suriye'nin buna kesin karşı çıkışı bilinmesine rağmen), görüşmeleri baştan tıkamak anlamına geliyor.

Suriye'deki çetelerin, silahlı katillerin durumuna, bunların yaptıkları katliamlara dair tek kelime edilmeyen, Rojava Devrimi'ni yoksayan bir konferanstan Suriye halkları yararına bir sonuç beklemek zaten abesle iştigal olurdu. Bu sadece Rusya'nın biraz daha zaman kazanmaya dönük bir hamlesi olarak değerlendirilebilir. Rusya, istediği zamanı kazanmış gibi görünüyor. Böyle görünmesinde elbette İran'a karşı başlatılmış olan diplomatik savaşın, şu an için, biraz daha öne geçmesi olması gerçeği etkili oluyor. Emperyalist-kapitalist devletler, başlattıkları 3.Dünya Savaşı'nı tek bir cepheye sürdürmüyorlar. Ukrayna'daki gerici ayaklanmadan, Mısır'daki darbeye kadar bir çok olay, içinde bulunduğu yeni evrede ancak bir Dünya Savaşı ile ayakta kalabileceği hesabını yapmış olan emperyalizmin dünyayı dizayn etme çabaları olarak değerlendirilmeli.

Elbette her şey emperyalizmin istediği gibi olmuyor; olmayacak da! Her ne kadar bazıları emperyalizmin kadir-i mutlak olduğunu, dünyayı istediği gibi şekillendirdiğini (ve aslında dillerinin altındaki bakla, "şekillendireceğini") düşünseler de, hiç de öyle evdeki hesap çarşıya uymuyor! Bütün dünya üzerinde kapitalist sistemin yaşadığı bunalım, onu bir yıkımın eşğine getirip bırakmış durumdadır. Bu bunalım öyle gelip geçici ya da sadece belirli bölgeleri-ülkeleri içine alan bir bunalım değildir; bir dünya bunalımı, genel bunalımdır. Bu da bütün bir dünyanın devrim ve ayaklanmalarla sarsılmasının koşullarını sunuyor işçi ve emekçilere. Artık bir dünya devrimi kaçınılmazdır. İnsanlığın, çocukların yüzünde kan lekeleri, birbirlerinin gözlerinde açlık ve sefaletin izlerini görmeyecekleri günler uzakta değildir.

Suriye halklarının olduğu gibi, tüm dünyanın da kurtuluşu, konferanslarda vb. değil, işte bu savkıyan komünist bir dünya için mücadeledir; komünist devrimdedir.

Greif İşçilerinin Başka Dünya İstekleri

Fabrika önüne geldiğimizde sanki başka ve eşit paylaşımlı bir dünyaya gelmiş gibiyiz. Her yerde pankartlar var. İşçilerin kendi elleriyle yaptıkları. Fabrikanın içine bir refakatçi ile birlikte giriyoruz. Hepsinin yüzünde bir gülümseme. Her bölümün ayrı komitesi var. Motivasyon üst seviyede, hep zaferden ve kazanacakları haklardan konuşmak istiyorlar.

Fabrika gezisinin ardından sıcak çaylar ve sohbetler için oturduk bir yere. Başladılar anlatmaya... "İlk başta bizde inanmadık yapacağımız işgale ama bize başka çare bırakmadı işveren ve sendika. Bizde üretimden gelen güçle sendikali ve taşeron işçiler birlikte hareket etmeye başladık. İşgal ettiğimiz akşam idari personel ve müdürlerin bir kaçını misafir ettik burada. Çok memnun kaldılar ve bazıları çok mahcup ayrıldı."

Bir işçinin bitirdiği yerden bir başka işçi devam ettiriyor sohbeti... Tam bir işçi disiplini içinde bize dertlerini, isteklerini ve yaşamlarını anlatıyorlar. "Daha iyi bir dünya için artık sesimizi yükseltmek istiyoruz" dedi bir kadın işçi ve "bunu birleşerek yapmak

zorundayız" diyerek bitirdi konuşmasını.

Çaylarımız bitti. Fabrika dışındaki hayatlarıyla ilgili sohbete başlamıştık ki oradan bir işçi, "ben" dedi "11 yıllık işçiyim ve 1100 TL alıyorum" diyerek ortaya atıldı. "Ben hep MHP'ye verdim oyumu. Biraz korkuyordum işgalden. Buraya hep solcular gelecek ve tartışma yaşayacağız, diye. Ama kazın ayağı öyle değilmiş." dediğinde hepimiz gülmeye başladık.

Bütün fabrikayı gezdikten ve sohbetlerimizi yaptıktan sonra birazda futbol oynadık. Artık dönme vakti gelmişti. Bize işçiler şunu söylediler: "Artık zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz kalmadığından başka bir dünya yaratmak zorundayız. Daha eşit, daha yaşanılır ve yarımlara daha iyi bir dünya bırakmak için dünyanın bütün lanetlileri birleşin ve burjuvaziyi yıkn." dediler.

Bu fabrikadaki işgal ne zaman biter, nasıl biter ve hangi kazanımlar alınırsa zaman gösterecek. İşçilerin kendi öz iradesi sonucu belirleyecek. Tabiki sendika burada nasıl bir rol alacak hep birlikte yaşayacağız ve göreceğiz. Ama şu bir gerçek, işçiler kararlı bir biçimde işgallerine sahip çıkıyor. Her zaman şu söylenmiştir: Savaşan işçiler kazanır, tarihte bunu yazar. İyisiyle, kötüsüyle...

"Aydın arkadaşlar, boşuna zahmet edip rejimi düzeltmeye falan uğraşmayın. Nasıl olsa biz onu zaten yıkacağız."
Ulrike MEINHOF

Kapitalizmde işçi sınıfının özgürlükleri:
1- Kafa ya da kol emeğini satacağı sömürücüsünü seçme ya da işsiz kalma özgürlüğü,

"Elbet bizimde sokağımıza bayram gelecek"
J. Stalin

Yoldaş Stalin'i Dinliyoruz!

8 Aralık 1978- 5 Mart 1953)

Sovyet halklarının ve dünya halklarının komünist önderi Stalin ölümüne 61. yılında. Bugün hala adı şanlı anti faşist savaşın zafereyle, Sovyet halklarının sosyalizmin kuruluşu mücadelesiyle anılan yoldaş Stalin'i saygıyla anıyoruz. Nazi ordularının SSCB'ye saldırdığı 1941 yılında, Ekim Devrimin yıl dönümünde Moskova'da yaptığı konuşmayı yayımlıyoruz. Sözleri mücadelemize yol göstermeye devam ediyor.

"Yoldaşlar, Kızıl Ordu ve Kızıl Donanmanın askerleri, komutanlar ve siyasi eğitmenler, erkek ve kadın işçiler; kadın ve erkek kolektif köylü; aydınlar.

Geçici olarak Alman haydutlarının boyunduruğu altına düşmüş, düşman cephe gerisinde erkek ve kız kardeşler ve Alman işgalcilerinin cephe gerisindeki tesislerini ve görevlerini imha eden, şanlı erkek ve kadın partizanlar!

Sovyet hükümeti adına, ve Bolşevik Parti adına sizleri Büyük Sosyalist Ekim devriminin 24. yıl dönümü nedeniyle kutluyorum.

Yoldaşlar! Bugün, Ekim devriminin 24. yıl dönümünü ağır koşullar altında kutluyoruz. Alman haydutlarının kallesçe saldırısı ve bize dayatılan savaş, ülkemiz için tehdit oluşturmaktadır. Geçici olarak Kızıl Ordu ve Kızıl Donanma Leningrad ve Moskova kapılarını dayanmış durumda. Düşman, ordularımızı daha ilk darbeye parçalanacağını, ve ülkemizin boğun egeceğini hesaplamıştı. Fakat düşman tamamen yanılmıştır. Geçici başarısız kılara rağmen ordumuz ve donanmamız düşman saldırılarını bütün cephelerde kahramanca geri püskürtüyor. Bu arada düşman ağır kayıplar veriyor. Ülkemiz, tüm ülkemiz ordumuz ve donanmamızla birlikte, Alman işgalcilerini ezmek için, tel bir savaş kampı biçiminde birleşmiştir. Ülkemizin şimdiki daha ağır koşullar içinde bulunduğu günler olmuştur. Ekim Devriminin birinci yıl dönümü olan 1918 yılını anımsayın... O yıllarda ülkemiz, dört devlet girmişti, fakat yılmadık ve cesaretimizi yitirmedik. Savaşın içinde Kızıl Orduyu örgütledik... Büyük Lenin'in ruhu o günlerde, müdahalecilerle karşı savaş için içimizde ateş yaktı. Ne oldu müdahalecileri yendik, yitirdiğimiz bütün toprakları geri aldık ve zafere ulaştık...

Bugün yaşanan pahasına, ülkemizin özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunan mükemmel bir ordumuz ve donanmamız var. Bugün ne besin maddesi, ne de silah ve donanım açısından yetersizliklerimiz var. Bütün ülkemiz, ülkemizin bütün halkları ordumuzu ve donanmamızı destekliyor... Tükenmeyen insan gücü yedeğimiz var. Büyük Lenin'in ruh ve muzaffer bayrağı, tıpkı 23 yıl önceki gibi bugün de sosyalist anavatan savaşımızda bizi coşturuyor... Düşman bazı korkuya kapılmış aydınların düşündüğü kadar güçlü değil. Şeytan boyalı olduğu kadar korkunç değil. Kızıl Ordumuzun, ünlü Alman birliklerini defalarca panik halinde kaçırdığını kim inkar edebilir?... Dört aylık savaş süresince Almanya dört buçuk milyon asker yitirdi. Almanya kan kaybediyor, insan gücü tükeniyor, öfke sadece Alman boyunduruğu altına sokulmuş Avrupa halklarının değil, savaşın sonunun ne zaman geleceğini bilmeyen, Alman halkını da sarıyor...

Birkaç ay daha, bir altı ay, belki de bir yıl ve Hitler Almanya'sı kendi suçlarının ağırlığı altında çökecektir.

Yoldaşlar, Kızıl Ordu ve Kızıl Donanma askerleri, komutanlar ve siyasi eğitmenler, erkek ve kadın partizanlar! Bütün dünyanın gözü, Alman işgal sürülerini yenebilecek güç olarak, sizin üzerinizde Alman haydutlarının boyunduruğu altında tutulan Avrupa halklarının gözü, kurtarıcıları olarak sizin üzerinizde. Omuzlarınıza büyük bir kurtuluş misyonu verildi. Bu misyona layık olun! Yürüttüğünüz savaş özgürlük savaşidir, haklı bir savaştır...

**Sizlere büyük Lenin'in muzaffer bayrağı güç versin!
Alman istilacılarının tamamen ezilmesi için! Alman işgal ordularına ölüm!**

**Yaşasın şanlı vatanımız,
onun özgürlüğü ve bağımsızlığı!
Lenin'in bayrağı altında zafere, İleri!"**

7 Kasım 1941, Moskova

Mersin'de Soruşturmalar

Geçtiğimiz dönemde Mersin Üniversitesinde Bahar ve Feride isimli öğrencilerin Yurt Müdürlüğü ve üniversite ihmalkarlığı sonucunda vefat etmesi üzerine Rektörlük işgal edilmişti. Yaklaşık iki buçuk saat süren işgal taleplerin kabul edilmesi sonucunda sonlandırılmıştı.

Bahar'ın ölümüne sebep olan yolun düzenlenmesi, yurt ve yemekhane koşullarının iyileştirilmesi ücretsiz ulaşım gibi taleplerin arasında işgalden dolayı hiçbir öğrenciye soruşturma açılmayacağı talebi de bulunuyordu. Taleplerin yazılı olduğu kağıda Rektör Yardımcısı talepleri kabul ettiğine dair imza atmış olmasına rağmen aralarında DÖB'lü iki öğrencinin de olduğu 121 (sayı sürekli artış göstermektedir) öğrenci yeni döneme soruşturma açıldığı haberi ile başladı. 67 öğrenciye ayrıca emniyet soruşturma başlatılmıştır. Bu öğrencilerden 27'sinin okula girişi yasaklanmış durumda ve ders kayıtları yapılmıyor.

Soruşturma sonlanmadan verilen bu cezalar yeni YÖK disiplin kanunlarının 14. maddesine eklenen 6.fıkra dayanıyor. Soruşturma başlatılan öğrencilere karşı soruşturma boyunca tedbir uygulamasına karar verilmiş. Gazetecilik bölümü öğrencilerden Mikail Eren eyleme basın olarak katılmasına rağmen hakkında soruşturma başlatılmıştır. O gün okul sınırları içerisinde olmayan bir öğrencide soruşturmaya eklenmiştir.

Rektörlük soruşturmasının tamamlanması için öğrencilerden 10 gün içinde yazılı savunma yapmalarını istemişti.

Kapı Önü Fakültesi Kuruldu

Soruşturma ve tedbir gerekçesiyle üniversiteye giremeyen öğrenciler Mersin Üniversitesi girişine "Kapı Önü Fakültesi"ni kurdu. Üniversiteye giremeyen öğrenciler Kapı Önü Fakültesini kurarak 'ders' işlemeğe başladılar.

Tedbir alan öğrenciler 18 Şubat sabahı saat 08.00'de üniversite giriş kapısında bekliyorlar. Çeşitli döviz ve 'Soruşturmalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz/MEÜÖ' pankartı üniversite demirlerine asılı. Günün içerisinde Sah günün yapılacak destek yürüyüşüne çağrı bildirimleri de dağıtılıyor.

Öğle saatlerinde içerideki öğrencilerin de gelmesiyle Kapı Önü Fakültesi'nin açılışı yapıldı. Fakültenin açılışını Eğitim- Sen'li öğretim görevlileri yaptı. "Teknik olarak yetersiz olan fakat içerik olarak nitelikli bir fakülte açıyoruz. Üniversitenin dört duvardan ibaret olmadığını gösterdik" denerek banttan kurdele kesildi.

Kurulan fakülte önünde rektör Süha ve rektör yardımcısı Yüksel'e yazılan şarkı okundu, halay çekildi türküler söylendi.

Gün boyu ziyaretler ve dersler devam ederken yapılacak olan eylemin çalışmalarını da yoğun bir şekilde sürdürüldü.

Devrimci Öğrenci Birliği'nin Çağrısıdır

Mersin Üniversitesi öğrencileri, geçtiğimiz dönemde yurt ve üniversite yönetiminin ihmalkarlığı sonucunda ölen Feride ve Bahar'a sahip çıkmak, bir daha böyle bir şeyin yaşanmaması için Rektörlüğün işgal etmişlerdi.

Rektörün "soruşturma açmama sözü" vermesine rağmen ara tatilde 120 kişiye soruşturma açıldı, 27 kişiye "tedbir" kararı verildi ve 67 kişiye ise Emniyet soruşturma açtı.

YÖK'ün değişen yasaının ilk uygulamalarından biridir bu karar. "Tedbir" kararı verilen öğrenciler, okula giremiyorlar, hatta ders kaydı bile yapamıyorlar.

Mersin Üniversitesi Öğrencileri !

Geçtiğimiz dönemde yaptığımız işgalle, arkadaşlarınıza sahip çıkışınızla üniversite öğrencilerinin ve aynı zamanda da faşizmin, gözlerini üzerinize çevirmesini sağladınız; önemli bir örnek yarattınız ve mücadele ettiniz.

Bu soruşturmalardan sonra gözler tekrar size çevrildi. Bu kadar fazla sayıda öğrenciye, bu uygulanma ilk defa sizlere dönük yapıldı. Bu yüzden sizin vereceğiniz tepki çok önemli; siz sessizce kabullenirseniz, bu uygulama her yere yayılacak, siz geçen dönemde gösterdiğiniz gücünüzü tekrar gösterirseniz bu uygulama her yerde bu şekilde karşılanacak.

Üniversite öğrencileri !

Faşizme karşı büyük bir cesaretle ve enerjikle sokaklarda mücadele ettik; rektörlüğün açtığı soruşturmalarda, "tedbir" kararlarıyla mı bu mücadeleden geri adım atacağız ?

Mersin Üniversitesi'ne yapılan bu saldırı, bütün üniversite öğrencilere dönük bir "gözdağı verme" saldırısıdır. Şimdi Mersin Üniversitesi öğrencilere destek verme zamanıdır; onların yalnız olmadığını dosta, düşmana gösterme günüdür.

**Feride ve Bahar'ı Unutturmayacağız !
Mersin Üniversitesi Öğrencileri Yalnız Değildir !
Soruşturmalar ve Tedbir Kararları Derhal Geri Çekilsin !
Yaşasın Özerk-Demokratik Üniversite Mücadelemiz !**

Devrimci Öğrenci Birliği / DÖB

**Mersin Üniversitesi
Rektörlük İşgalinden Sonra ;**

121 öğrenciye
rektörlük soruşturma
açtı

67 öğrenciye
emniyet soruşturma
açtı

27 öğrencinin
"tedbir" uygulaması ile
eğitim hakkı engellendi

SESSİZ KALMA!

DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ / DÖB

- 2- Bu sömürüyü devam ettirecek olan yasa yapıcıları seçme özgürlüğü,
3- İlk iki maddeyi reddetme halinde hapis yatma ya da idam edilme özgürlüğü.
#oyumsokağa

Sınıf Düşmanları Aramızda

Türk-İş'in Ankara'da "Kölelik düzenine son, Taşeronlaşmaya, örgütsüzlüğe, kuralızsız çalışmaya hayır" mitinge on binlerce işçisiyle birlikte bende katıldım. Mitinge katılım yoğunu ama en yoğun katılımı Yol- İş sendikası gösterdi, yaklaşık 20 bin işçisiyle alanı doldurmuştu.

Sizlere benim için olduğu kadar bir çok işçi içinde önemli sonuçlar doğuran bu mitingden bahsetmek istiyorum. Türk- İş'in düzenlediği bu mitinge Türk- İş'e bağlı Deriteks, Şeker-İş, Yol-İş, Teksif, Tes-İş, Belediye İş'inde içinde olduğu sendika kolları katılım sağladı. Ankara garı önünde kortej oluşturarak yürüyüşe başladık. Ben 200 günün üzerinde eylemde olan Punto işçileri ile birlikte katıldım.

Mitingde ilk sözü alan Türk- İş başkanı oldu. Ve açılış konuşmasında taşeron işçi olarak çalıştırılmalarının sabırlarını taşımak üzere olduğunu dile getirdi. İnsanların tek isteğinin sofrasında yemek olduğunu söyledi. Türk-İş başkanının ardından diğer sendika başkanları konuşular. Bu arada konuşma aralarında sık sık "Punto İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıyorlardı. Bu sloganların etkisiyle de sahneden de atılıyordu. Ama ne ilginçtir ki, sık sık sloganları atılan işçilere söz hakkı verilmedi.

Mitingin ilerleyen dakikalarında

direnışte olan ŞEKER-İŞ, YOL-İŞ, TEKSİF, TES-İŞ'den diğer işçiler de konuşma yaptılar ama Punto işçilerine söz hakkı vermediler. Bunun üzerine Punto deri işçileri Deriteks başkanını arayarak konuşma yapmak istediklerini dile getirdiler. Deriteks başkanı da, akşamdan beri ismini yazdırmış olduğunu ama konuşma hakkı vermeyebileceklerini, yinede kitlenin önüne gelmelerinin daha uygun olacağını söyledi. Biz de gittik. Sahnenin önünde Musa başkan ve Türk İş başkanı tartışmaya başladılar. İşçiler söz haklarını vermeyen Türk-İş başkanına tepkilerini gösterdiler. Ama

yapılan tüm tartışmalara rağmen 200 günden fazladır direnişte olan işçilere söz hakkı vermediler. Biz de işçilerle birlikte sahneye arkamızı dönerek "Punto işçisi yalnız değildir", "Punto sözcüsü sahneye çıksın" sloganları attık.

Bu miting Türk-İş'in ne kadar işçi düşmanı olduğunu, işçilere karşı nasıl iki yüzlü hareket ettiğinin bir örneği oldu. Benim açımdan da sınıf düşmanlarımızın işçi sınıfı içindeki unsurlarını gördüğüm an oldu. Çünkü direnişte olan işçilerin yanında olmayan Türk-İş sendikası işçilerin sayısının azlığından bahsediyordu. Bu da yetmiyormuş gibi işçilere ihanet edenlerin maskesini düşürmekle yükümlü olanların işçiler olduğunu söylüyorlardı. Oysa en büyük ihaneti mikrofonu elinde tutan ve bu sözleri söyleyen Türk-İş yapmıştır. Punto işçilerinin sesini kısmaya çalışanlar da aynı yüzlerdi. Bir Geb'li olarak yaşadığım bu deneyim, dostu düşmandan ayırt etmenin iyi bir örneği oldu.

GEB'li Bir İşçi

İzmir'de Boykot Çalışması

İzmir'de Leninist Gençlik boykot çalışmasına devam ediyor. 18 Şubat Salı günü saat 21.00'da İzmir Göztepe İskelesin'de MHP ve CHP aday tanıtım pankartları kesilerek yola fırlatıldı. Göztepe İskele civarına #oyumsokağa yazıldı...

"Devrim Ve Sosyalizm İçin Seçimleri Boykot Et" çalışmamız tüm hızıyla devam edecek

DÖB/ İzmir.

Kapı Önü Fakültesi'nde İlk Mezun

Mersin Üniversitesinde tedbir uygulamasına tabii tutulan 27 öğrenci ve soruşturma açılan öğrencilerden bazıları, 20 Şubat Perşembe günü yazılı savunmalarını Rektörlüğe verdi. "Tedbirli" öğrenciler saat 11.00'de giriş kapısından Rektörlüğe doğru sloganlar eşliğinde yürüyüşle geçti. Eş zamanlı üniversite içinden de rektörlüğe doğru bir yürüyüş yapıldı. Öğrenciler alkışlar ve sloganlar eşliğinde Rektörlük önünde buluştu. Savunmalarını tek tek içeri girecek Rektör yardımcısı Mustafa Aksan'a teslim etti, DÖB'lü öğrenci yazılı savunmasını "sizi de yargılayacağımız günler yakındır. Hesap vereceksiniz" diyerek verdi.

Öğrenciler savunmaların bitmesini beklerken "tedbir"lilerin oluşturduğu koronun şarkılarını hep birlikte söylediler. Öğrencilerin repertuarında "Rektör olamadın gittin Süha", "Hatırla ey Yüksel", "Ben sana yandım Süha" gibi parçalar vardı. Öğrenciler bestelerini soruşturmaları açan Rektör Süha Aydın'a ve soruşturma açmayacağına dair söz veren Rektör Yrd. Yüksel Özdemir'e armağan ettiler.

Rektör Yardımcısı açtıkları soruşturmaların dengesizliğinin ortaya çıktığı bu hatayı duyunca, özür dileyerek tedbir kararını kaldırdı. Tedbir kararının kaldırılmasının ardından tedbirli öğrenciler 21 Şubat Cuma günü arkadaşlarına Kapı Önü Fakültesinden mezun olduğu için bir mezuniyet töreni düzenlediler. 10 günlük direnişin sonunda Kapı Önü Fakültesini başarıyla bitiren öğrenciye diplomasını yapan törenle Prof. Dr. Atilla Güney verdi. İlk mezununu veren Kapı Önü Fakültesi diğer 26 öğrencinin de diploma heyecanı için sabırsızlıkla bekliyor.

Genç Emekçilerden Çağrı!

İnsanlık her gün bir başka yerde sömürüye ve baskıya, aşağılanmaya karşı isyan bayrağını çekiyor. Kapitalizmin damarlarında akan işçi kanı, onun ömrünü uzatmayacak, yok oluşunu sağlayacaktır. İşte Greif işçileri, günlerdir fabrikalarını işgal etmiş ve hakları için mücadeleyi sürdürüyor! Sürdürülen mücadele tüm işçi sınıfının mücadelesidir. Çünkü işçi sınıfı iş koşulları ne kadar farklı olursa olsun, aynı kapitalist sömürü çarkının içinde ezilmektedir. Bu sömürüye son vermek için verilen her mücadele bizim, işçi sınıfının ortak davasıdır!

Öncelikle Tekstil sanayi işçileri olmak üzere, tüm sanayi kollarındaki, hizmet sektöründeki işçiler; üniversitelerde ve liselerde okuyan öğrenciler, fabrikalarını işgal eden Greif işçilerinin yanında olalım! Greif işçileri işçi sınıfının mücadelelerle dolu tarihine şimdiden geçmiş ve her zaman anılacak bir örnek yaratmıştır. Gerek örgütlenme yetenekleri, gerekse sendikaların tüm pasif ve mücadeleden uzak, teslimiyetçi tavırlarına rağmen oluşturdukları işçi komiteleri ile geleceklerini kendi ellerine alan Greif işçilerinin yanında olarak dayanışmayı ve mücadeleyi büyütmeliyiz

İşçiler işgal ettikleri fabrika'da pek çok şeye ihtiyaç duyuyorlar. Bu ihtiyaçların karşılanması, dayanışmanın artırılması son derece önemlidir. Ama en az bunlar kadar önemli olacak bir başka şey ise işçilerin buldukları her yerden destek ve dayanışma gösterilerinde bulunmasıdır. Çünkü gerçek bir savaşın farkı olmayan bu mücadelede moral güç son derece önemlidir.

Genç işçi arkadaşlar;

Ayakkabı kutularına milyonları doldurmakla meşgul olanlar işçilerin nasıl yaşadığını bilmez. Hangi güçlüklerle bir ayı geçirdiğini bilmez. Hangi şartlarda işlerinin başına geldiklerini bilmez. Ama bizler aynı sınıfın üyeleri; işçiler, emekçiler aynı acıları ve sevinçleri paylaşanlar bir arada olursak tüm acılarımıza son verebiliriz. Şimdi dayanışmanın büyütülmesi ve sermaye sınıfına karşı başlatılan bu başkaldırıyı zaferle sonuçlandırmak için ileri!

Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!

Ekmek Kavgası Sosyalizm Kavgasıdır!

GEB/ Genç Emekçiler Birliği

Gazi'de 8 Mart Çalışması

Emekçi Kadınlar'ın (EKA) "Harekete Geç İsyan Et" şiarıyla 8 Mart Cumartesi günü Taksim'e yaptığı çağrının hazırlıkları devam ediyor.

Gazi Mahallesinde Liseli genç kadınlar olarak bu çağrıya uyup, sesimizi daha fazla duyurmak için afiş ve bildiri çalışması yaptık. Gazi Mahallesi'nde afiş ve bildiri dağıtımını yaparken, liseli kadınların "Bizim okula gitmemiz gerekiyor, hadi bizim okulun oraları yapalım" demeleri üzerine, Esentepe'de bulunan, Sultangazi Kız Teknik ve Meslek lisesi çevresinde 8 Mart'a çağrı afişleri ve bildiri dağıtımını yaptık. 8 Mart yaklaştıkça çalışmalarımıza hız verecek, büyüteceğiz.

Gazi'den Liseli Genç Kadınlar

Umut Güneş

Greif İşgalinden Notlar

31 Mayıs ayaklanmasının etkileri artık işçi sınıfı içinde kendisini eylemlerle de göstermeye başladı. Yerel seçimler yaklaşır ve tüm burjuva partiler yalanlarını halka anlatmaya dursun; genç işçilerin önünde etkileyici bir örnek var. Ayaklanmanın sloganı olan "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" şiarıyla fabrikalarını işgal eden Greif işçileri, işgallerinin ikinci haftasını geride bırakıyor.(bu yazı yazılırken 15. günüyü) Üstelik bu eylem kısa sürede yine bir fabrika bölgesi olan Lüleburgaz'da etkisini gösterdi ve Zentiva ilaç fabrikasında da işten atma tehdidine karşı işçiler fabrikalarını işgal ettiler. Bunca yolsuzluk ve dolanım içerisinde genç işçi ve emekçilere, öğrenci gençliğe gerçekçi işçi sınıfının bu militan eylemleri yol gösteriyor, ki içlerinde genç işçilerin sayısının fazlalığı bu eylemlere enerji ve güç katmış durumda.

İşçi sınıfı hareketi içerisinde böylesi eylemler uzun zamandır görülüyordu. Sokaklarda binlerle gücünü ifade eden; fabrika önlerinde aylarca süren direnişlere, şimdide fabrika işgal eylemleri eklenmiş oldu. Kuşku yok ki, bu eylem türünü daha fazla göreceğiz. Şimdi bu eylemin gücüne, örgütlenişine ve genç işçilere yol gösterici olan birkaç özelliğine değinelim.

a)İlk olarak komite- konye örgütlenmesinin önemi, avantajları ve mücadele içerisindeki rolü bu işgalde çok açık görülüyor. Bölüm bölüm örgütlenen Greif işçileri, örgütlü oldukları sendikaların dahi haberi olmadan fabrikalarını bu komitelerle dayanarak işgal ettiler. Yine bu komitelerle dayanarak işgallerini sürdürüyorlar. Ayrıca birlikte tartışılıp, kararların birlikte alınması burjuvazinin sağlayamadığı demokrasiyi de sağlamış oluyor. Greif işçilerinin örgütlenme yetenekleri ve eylemin kendisi, işçi ve emekçilerden gelen, sosyalist güçlerden gelen karşılıksız, samimi dayanışmayla büyüyor.

b)Komite- konye örgütlenmelerinin sendikal bürokrasiyi nasıl dize getirdiğini yine bu eylemde görmek mümkün. Sendikal bürokrasi işçilerin öz örgütlenmesi karşısında yenilmiştir ama tamamen ezilmemiştir. Yenilmiştir çünkü, daha ilk günden eylemi desteklemediklerini ifade eden sendikacılar, işçilerin kararlılığı karşısında geri adım atmıştır. Ezilmemiştir çünkü; görevleri işçileri kontrol altında tutup sermayenin dışlılarının sorunsuz işlemesi olan sarı sendikacıların yıllarca yönetme kabiliyetlerine karşı işçiler uyanık olmalı ve kontrolü ellerinden bırakmamalıdır. Böylece sarı sendikacıların her türlü saldırıları, oyunları boşa çıkartılabilir.

c)İşçilerin talepleri arasında bulunan taşeron işçilerin de kadrolu olması (ki bu talep işçilerin olmazsa olmaz taleplerinden ve neredeyse işçilerin üçte ikisi taşeronda çalışıyor) da son derece önemlidir. Örgütsüzlüğü, esnek çalışmayı ve ağır sömürü çarkını yaygınlaştıran taşeron sistem tuzla buz edilmelidir.

d)İşçi sınıfının mücadele tarihinde her zaman anılacak bu örneği yaratan Greif işçileri; 1 Mayıs öncesinde işçi sınıfına moral ve güç katmış, burjuvaziye korku salmıştır. (Daha şimdiden çevre fabrikalarda işçilerin maaşlarına olan zamlar %1- 2'lerden, %15'e çıkmış durumda)

e)Yukarıda söylenenler bu eylemin öne çıkan yanlarıdır. Daha şimdiden eylemin içinde vücut bulmuş yanlarıdır. Ama burada şunu da belirtmek gerek; genç işçiler bu eylemlerde her zaman işçilerin birlikteliğini, dayanışmasını ve örgütlülük bilincini en önemli kazanım olarak görmeli ve korumalıdır. Bu daha ileride yürütülecek mücadelelerin güvencesidir.

İkincisi ise; Greif işçileri kendi taleplerinin yanı sıra toplumun ezilen kesimlerinin genel çıkarlarını savundukları, dile getirdikleri oranda, toplumun en genel desteğini kazanacaktır. Çünkü bütün eylemlerin sonunda (başarı kazanmadığımız ya da kaybettüğümüz) karşımıza çıkan çıplak gerçek şudur: İşçi ve emekçiler kendi iktidarlarını kurmadıkça, sömürücülerin iktidarını yıkmadıkça, işçi sınıfı ve toplumun diğer ezilen kesimleri mutlu yaşama sahip olamaz.

İşçi sınıfının mücadelelerle dolu tarihi bu başarıyı kazanmanın örneklerini genç işçilere, emekçilere fazlasıyla veriyor.

Türk-İş'in Bir Yere Gidip Geldiği Yok Punto Deri İşçileriyle Röportaj

Ankara mitingi sonrası, otobüste İstanbul'a dönerken Punto işçisi bir direnişçinin mitinge ve olanlara dair düşüncelerini.

"Alana toplanmış on binlerce işçinin önünde derdimizi mücadelemizi anlatmak istedik. Alandaki işçilere anlatmayacağız da kime anlatacağız. Başkanla konuştuk. Söz hakkınız için uğraşıyorduk, kabul etmediler. Türk-İş başkanının yanına gittik. 200 gündür direniştiyiz, sesimizi duyurmak istiyoruz dedik. Yok ben sizin adınıza konuşurum dedi. Ne biliyorsunuz ki ne konuşacaksınız dedim. Sınırlendim iyice. 200 gündür direniyoruz, bir kere yanımıza gelmiş değilsin..."

Türk-İş başkanı kalkıp maskeli sendikacılar var diyor; kendi maskelidir zaten. 200 gündür direniştiyim, işçiyim. Benim söz hakkım olmayacakta kimin söz hakkı olacak. Pişkince 76 milyonluk ülkede 1 milyon sendikalı var diyor. Sebebi ne? Bunun ayıbı sendika ağalarındadır; başka yerde aramayalım. Biz biliyoruz sendika ağaları ve sarı sendikalar yüzünden sendikal örgütlenme geri düşmüştür. İnsanlara 'biz sendikalı olmaya,örgütlenmeye gidiyoruz' diyoruz gitmeyin satar sizi diyorlar. İşte bu Türk-İş başkanları gibi halkını, işçisini satan ama meydanlara çıkıp işçi sınıfından dem vuran iki yüzlü insanlar yüzündendir. Asıl onların yüzünde

maske var. Onların yüzünden 76 milyonluk ülkede 1 milyon sendikalı var, çünkü işçiye, köylüye, emekçiye güven vermiyorlar. Atanmış sendika başkanları istemiyoruz. İyice sinirleniyorum, mahkemeyi kazanınca gelip hava atacaklar. Türk- İş'e bağh Deriteks sendikası işe iade kazandı diye. Hadi hurra reklama koş. Başarıyı paylaşınlar. Gelirlerse orada rezil edeceğiz onları. Yapmadıklarının altında ezeceğiz. Bugün sahnede 39. gününde konuşanlar vardı. 10 dk konuştu bir dünya destek de var onlara, biz 200 gündür ne yapıyoruz ne içiyoruz bilen yok. Bir Allah'ın kulu yoktu Türk-İş'ten. Bir sendika başkanı çıkıp diyecek ki, ben senin adına konuşacağım ne biliyorsunuz ki dedim, ne konuşacaksınız..."

İşçi kendi mücadelesini kendi vermek zorundadır. Sirtındadırlar. Patronlarda sirtındadır. Sendika ağaları da sirtındadır. Hepsini sirtımızdan atacağız, başka çaremiz yok. THY'de neler dönmüdü ki. Atilla AYÇİN'i gönderin ne istiyorsanız vereyim dedi devlet. Türk- İş işçi sendikası olsaydı bütün örgütü oraya yığar, Atilla AYÇİN'e sahip çıkardı. Hangi kongrede yiyebilirlerdi onu. Mitingde kendini bilmezler çıkmış, Türk- İş nereye biz oraya diye sloganlar atıyorlar. Türk- İş'in bir yere gidip geldiği yok."

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde Toplu Sözleşme

Dev Sağlık İş Sendikası üyesi işçiler örgütlü oldukları bütün hastanelerde eş zamanlı eylem gerçekleştirdiler. İşçiler Toplu İş Sözleşmesi için hastane yönetimlerini masaya davet ettiler.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi önünde toplanan Dev Sağlık İş üyesi işçiler, hastane yönetiminin "emeğimizi çalanları, bizi görmezden gelenleri toplu sözleşme masasına çağırıyoruz" dediler. Hastane önündeki havuzlu bahçede toplanan işçiler burada "Emeğimizi Çalanlara, Taşeron Köleliğine #Direnişçi" yazılı pankart açtılar. Dev Sağlık İş üyesi işçi Güzide Gürbüz basına açıklamasını okudu.

Gürbüz, "Hükümetin, 'taşerona müjde' söylemi ile taşeron işçisinin en temel haklarını gasp edecek torba yasa hazırlığını yaparak niyetlerini açıkça ortaya koyduklarını söyledi. Toplu sözleşme masamızı kurmak için ilk adımı atıyor; tüm kamuoyuna ve hastane yönetimine Dev Sağlık-İş üyelerinin bu hastanede bir toplu sözleşme süreci başlattığını duyuruyoruz" dedi.

Asistan Hekimler Grev İstiyor

İzmir Güney Genel Sekreterliği'ne bağlı İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Asistan Hekimleri, 18 Şubat günü yaptıkları toplantıların ardından süresiz greve gideceklerini açıkladılar.

Öğle saatlerinde İKÇÜ AEAH A Konferans salonunda yapılan toplantı sonrasında artan iş yüklerine karşın, Tıpta Uzmanlık Sınavı'nda yeterli kadro açılmaması, döner sermayelerinin sürekli düşmesi, artan çalışma baskısı ve eğitimsel anlamda yaşanan sorunlara çözüm bulunamaması sebebiyle süresiz greve gitme kararı alındığı belirtildi.

G(ö)revdeyiz!

İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi grevde

19 Şubat Çarşamba günü hastane önünde yapılan basın açıklamasında hastanenin asistan hekim sayısının sistematik biçimde azaltıldığı, öyle ki Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne uzmanlık eğitimi öğrencisi alınmadığı; ayrıca kontenjanların azaltılması nedeniyle halen uzmanlık eğitimi alan öğrenciler eğitim hizmeti dışında ağır iş yükü altında ve 36 saat aralıksız çalıştığı, asistan hekimlerin ise adeta kölelik düzeyinde çalıştığı belirtildi.

"Bu durum yalnızca biz sağlık çalışanlarımızı değil, sağlık hizmeti alacak olan halkı da olumsuz etkilemektedir" diyen sağlık emekçilerine 9 Eylül Üniversitesi "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", Ege Üniversitesi de "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" diyerek destek verdi. Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi de destek için meslektaşlarının yanındaydı.

İzmir Tabipler Odası Başkanı Doktor Suat Kaptan, "Sağlık emekçileri yorgun ve bit-

kin hizmet vermek istemiyor buna karşı çıkan var mı? Amacımız, niyetiniz nedir?"

Bu hastane Sağlık Bakanlığının, hükümetin, devletin değil; halkın hastanesidir. Bu hastane bizim hastanemizdir! Partiler, TBMM sağır mısınız, kör müsünüz? Sağlıkçıların çığığımı duymuyor musunuz?

Ek asistan kadrosu açılıncaya, güvenceli sabit performans ücretleri iki katına çıkarılıncaya kadar çalışmıyoruz!" dedi.

Türk Tabipler Birliğinden Doktor Sürenkök desteklerini açıklarken, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası Genel Yönetim Kurulu Genel Eğitim Basın Yayın Genel Sekreteri Zülfi Karal Akçay "Her adımda yanınızdayız" dedi. Doktor Ali Gül, "AKP hükümeti dağılıyor sıra halkta" dedi. Basın Açıklaması "Uygunuz Asistan Ölüm Demektir", "Yaşasın Asistan Dayanışması" sloganlarıyla son buldu.

Adaletin Sarayı'nı Temizleyen İşçiler Eylemde

Zirve Temizlik şirketinde temizlik işçisi olarak çalışan işçiler 7 Şubat Cuma günü oldu bittiye getirilen bir toplantıyla işsiz kaldıklarını öğrendiler. Kendilerine yapılan açıklamada şirketin ihaleyi kaybetmesi sonucu isten çıkarıldıkları söylendi. Bunun üzerine adliye temizlik işçileri, İzmir Bayraklı Adliyesi C Blok önünde eyleme başladılar.

Megafonu eline alıp konuşan kadın işçilerden biri şunları söyledi:

"Kendi ölümü morgda bırakıp ağlayarak temizlik yaptım bu adliyede. Bizler burdan kazandığımız yetmediği için, işten çıkıp ek işe gidiyoruz. Bu zamana kadar sustuk, artık susmayacağız. Tek düşünce tek yumruğuz. İnsanlar biz. Biz ne ağayız, ne beyiz, işçiyiz biz, hakkımızı arıyoruz. Bizi işten kim çıkardı? İdare mi? Şirket mi? Yoksa yüce adalet mi?" dedi. Konuşması alkış ve sloganlarla desteklendi.

İşçilerden sohbet ettiğimiz bir kadın işçi: "13 yıldır burada çalışıyorum. Bu adliyenin inşaatından itibaren buradayım, kamyonlardan yükler boşalttık, masalar taşıdık, kartasiye malzemeleri taşıdık. Onlar bizi iki saatte işten attılar. Borçlarımız var, ödemelerimiz var. Mesai sabah 07.00'de başlıyor bizler 06.00'da gelip tuvaletleri temizliyoruz." dedi.

yanına gelip ziyarette bulundular.

Eylem boyunca "İşçiler Hala Dimdik Duruyor", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Vur Vur İnselin Başsavcı Dinlesin" sloganları atıldı.

Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek

Akşam Başsavcının işçilerle görüşmesi üzerine, işçilerin talepleri kabul edildi ve işçilerin grevi zaferle sonuçlandı. 18 Şubat Salı günü işçiler zaferlerini ilan etmek için Bayraklı Adliyesi'nde açıklama yaptı. Açıklama "Zafer Direnen İşçilerin Olacak" sloganı ve alkışlarla başladı.

Grev sözcüsü Duygu Yekten "Üç gündür grevdeyiz. Dün başsavcının bizimle görüşmek istemesi üzerine görüşmeyi kabul ettik. Görüşmenin ardından işe tekrar alınacağımız bildirildi. Üç gün süren grevimizde bize destek olan herkese teşekkür ederiz" dedi. KESK ve DİSK dönem sözcüleri de konuşmalarında nerede bir grev, işçi eylemi olursa orada işçilerle emekçilerle dayanışma içinde olacaklarını belirttiler. Açıklama alkışlarla sona erdi.

"Dünyayı Biz İnşa Ediyoruz, Gene Altında Biz Kalıyoruz"

İnşaat İşçileri Sendika Girişimi Kadıköy Boğa Heykeli önünde bir araya gelerek inşaatlarda yaşanan sömürü ve iş kazalarını protesto etti. İşçiler ayda 30'a yakın işçinin inşaatlarda hayatını kaybettiğini söylediler.

21 Şubat günü Kadıköy Boğa Heykeli önünde bir araya gelen inşaat işçileri ellerinde, "Dünyayı Biz İnşa Ediyoruz, Gene Altında Biz Kalıyoruz" yazılı pankart açtılar. İşçilerin çocukları da babalarına destek için oradaydılar. "Siz Sallayın, Biz Yıkıyoruz Baba" yazılı pankart taşıyarak babaların destek oldular.

Boğa Heykelinden, yolu trafiğe kapatarak Kadıköy-Emi-nönü İskelesine kadar yürüyen işçiler, "Artık Ölmek İstemiyoruz", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", sloganları attı. İnşaat İşçileri Sendika Girişimi adına Mustafa Adnan Akyol açıklamayı okudu. Akyol; inşaat işçilerinin, hiçbir hak ve hukukun olmadığı, kölelik koşullarında çalıştıklarını hatırlatarak, "Torba yasalarla işçi sınıfının tümüne dayatılan esnek-güvencesiz çalışma, inşaat sektöründe yıllardır kalcılaştırılmış, kural haline gelmiştir" dedi.

Akyol, Taşeron şirketlerin inşaat sektöründe, kalcılaştırılmış, kural haline geldiğini söyleyerek "bu sistemin doğurduğu bütün hataların ceremesini ise biz inşaat işçileri çekmek zorunda kalıyoruz. Taşeronluk sistemi derhal kaldırılmalı, bütün işçilerin güvenceli çalışmasının önü açılmalıdır" diye konuştu.

Eylem, işçilerin çocuklarının hazırladıkları müzik performansını sergiledikten sonra erdi.

DİSK'in İşsiziz Kuruluş Yıldönümü

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun 47. kuruluş yılı dönümünü kutlamak için Şişli Kent Kültür Merkezi'nde etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlik DİSK'in kuruluşundan bugüne kısa tarihini sunan sinevizyon gösterisi ile başladı. Etkinliğe çok sayıda sendikacı, milletvekili, belediye başkanı ve siyasi parti temsilcileri katıldı. DİSK üyesi işçilerin az olması dikkat çekti. Salon-da daha çok sendika yöneticileri vardı.

İlk konuşmayı DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu gerçekleştirdi. Konuşmasının başında herkesi selamlayan Çerkezoğlu; sınıf mücadelesinde ölenler için herkesi bir dakikalık saygı duruşuna davet etti. Çerkezoğlu, DİSK'in mücadele tarihidenden bahsetti, mücadelecilikten vazgeçmeyeceklerini söyledi.

Ardından kürsüye konuşmasını gerçekleştirmek için DİSK Genel Başkanı Kani Beko çıktı. Konuşmasına başlamadan sahnede Devrimci İşçi Hareketi üyesi işçiler işgal etti. DİH'li işçiler "Taylan Tanay İşe Geri Alın", "Kahrolsun Sarı

Sendikacılar", "Kahrolsun Sendika Ağaları" sloganı atarak kürsüyü işgal etti. Devrimci İşçi Hareketi, Avukat Taylan Tanay'ın Genel İş Sendikasının avukatı olduğunu, tutuklanınca işten çıkarıldığını, eylemi bu yüzden gerçekleştirdiklerini açıkladılar.

Ardından Hadımköy'de 4 gündür Amerikan sermayeli Greif çuval üretimi yapan fabrikayı işgal eden Greif işçileri "Yaşasın Direnişimiz" yazılı pankartla sahneye çıktılar. Greif işçileri üyesi oldukları, DİSK Tekstil Sendikası'nın eylemlerine destek vermediğini, hata yaptıkları eyleme karşı tavır aldığı için eylemi gerçekleştirdiklerini açıkladılar. Greif işçileri sık sık "İşçiler Burada Sendika Nerede", "Kahrolsun Sendika Ağaları", "İşgal Grev Direniş" sloganları attılar.

DİSK'li güvenlik elemanlarıyla işçiler arasında sahnede süren gerginlik uzayınca, DİSK Genel Yönetimi etkinliği iptal ettiğini duyurdu.

DİSK'in 47. kuruluş etkinliği işçilerin protestosuyla sona erdi.

Ayakkabıcıların Sesi

İşikent'te Ayakkabı ve Kundura işçileri 17 Şubat günü sanayi sitesi içerisinde eylem gerçekleştirdiler. Site içerisinde sabah saat onda başlayan yürüyüş, basın açıklaması ile devam etti.

Site içindeki yürüyüşün ardından meydana geçen işçiler burada yaptıkları basın açıklamasında: "Aylardır işsiziz, çalışmıyoruz, Suriyeli kardeşlerimiz bizim düşmanımız değil ama devlet sosyal devlet ise bizlere de iş imkanı sağlamak zorundadır. Başbakanımıza ve Bakanlar Kuruluna sesleniyoruz. Bu sesimize kulak verin. Sorunlarımızın çözülmesi için bir an önce sesimizi duymalısınız. Aksi takdirde hiç kimse bizden oy istemesin. Bu sesi duyun. Bu ses ayakkabı kutuların içerisinde milyon dolar olanların değil, AYAKKABICILARIN sesidir!" dediler.

Açıklamanın ardından kısa bir yürüyüş daha gerçekleştiren işçiler daha sonra seçtikleri komiteyi Site yönetimi ile görüşmek üzere yönetim binasına gönderip beklemeye başladılar. Görüşme bitip geri geldikten sonra ise işçiler yarın masa kurarak imza toplayacaklarını ve daha sonra bu imzaları yetkili mercilere göndereceklerini söylediler.

Site yönetimi ise "iki üç gün bize mücadele edin Suriyeli işçi çalıştıran işyerleri ile görüşelim bu sorunu çözelim" dediklerini aktardıktan sonra eylemlerine son verdiler.

Servis Şoförleri Mitinge Hazırlanıyor

13 Şubat günü çalıştıkları taşeron firmaların haksızlıklarına karşı sokağa çıkan servis şoförleri, günlerce çocuklarını ve ailelerini göremediklerini de söyledi.

"Fazla çalışmaya ve sömürüye son" demek için Saraçhane Parkı'nda bir araya gelen şoförler, seslerini duyurmak için 2 Mart günü tüm Türkiye'den gelecek olan servis şoförleri ile birlikte Kazlıçeşme Meydanı'nda eylem yapacaklarını duyurdular.

12 Mart'ta Sokaklara!

12 Mart 1995, bu tarihi unutmak mümkün değil! 12 Mart günü faşist devletin celtatları Alevilerin yoğunlukta oldukları kahveleri tarayarak, bir Alevi dedesini katlettiler. Bu katliamla işçi ve emekçilerin yoğunlukta yaşadığı Gazi Mahallesi'nde, Alevi-Sünni çatışması çıkartmak istemiş ve böylece çökmekte olan düzenine bir çıkış yolu aramıştı. Ama yanıldı. Halk saldırıyı duyar duymaz sokaklara çıktı ve katilin kimler olduğunu Karakola doğru başlattıkları yürüyüşle göstermiş oldular.

12 Mart Gazi ayaklanması birleşik devrim mücadelemizde son derece önemli bir yere sahiptir. 12 Mart ayaklanması bu ülkede devrimin olabileceğini, bu halkın bir devrimle sömürücülerin iktidarını yıkabileceklerini gösterdi. Günlerce sokaklarda süren mücadelede onlarca devrimci katledildi. Yüzlerce yaralandı. Analarımız mahkeme köşelerinde itilip kakıldı. Ama artık buna dur deme zamanı geldi.

Çok değil, 31 Mayıs'ta sokaklara çıkan milyonlar, en büyük ilham kaynağını Gazi halkının on binlerle yaptıkları yürüyüşlerde aldı. On binlerle Taksim'e yapılan yürüyüşler; Taksim'de dövülen milyonlara büyük moral ve güç verdi. İşte şimdi, hem kendi ayaklanma deneyimimiz, hem de 31 Mayıs'la başlayan ayaklanma süreci gösteriyor ki; faşizmi bir devrimle yıkmamanın zamanı gelmiştir. Ve sokaklar, gelecek özgür ve mutlu bir dünya için dövüşebilecek binlerce genç, kadın, işçi ve emekçiye ev sahipliği yapıyor. Gün bizim günümüzdür! Artık zaman işçi ve emekçilerden yanadır ve bizler Gazi'nin gençleri, kadınları olarak, işçi ve emekçileri olarak 12 Mart'ta sokaklara çıkmalıyız. Çünkü 12 Mart ayaklanması biz-

lere faşizmi nasıl yıkabileceğimizi gösterdi.

Gazi'nin İşçileri Emekçileri, Gençleri Kadınları;

12 Mart ayaklanmasının 19. yılı yaklaşıyor. Her yıl binlerle gösterdiğimiz sahiplenmeyi; 31 Mayıs ayaklanmasından sonra artırarak yeniden göstermeliyiz. Denizin yoldaşları sizleri sokağa, devrime çağırıyor. 12 Mart'ta Mücadele Birliği saflarında yeni ayaklanmalar yaratmak, mücadeleyi zaferle taçlandırmak için sokaklara!

Yaşasın Gazi Ayaklanması!
Gazi'den Gezi'ye Ayaklanmayla Zafere!
Gazi/ Mücadele Birliği Platformu

"Maymunlar Artık Değerli Çünkü 'Artı Değerli'"

31 Ocak 2014 tarihli bir gazete haberi bu yazının başlığını belirlemede bana ön ayak oldu. Haberin başlığı: "Köle İşçi Maymunlar". Haber ise aynen şöyle: "Tayland'da doğal ortamlarından henüz bebekken alınan kısa kuyruklu makak maymunları, hindistan cevizi toplamak için köleleştiriliyor. İşçi maymunlar, bir insandan 10 kat daha hızlı çalışabiliyor ve günde 700-1000 adet hindistan cevizi toplayabiliyor."

Dehşet verici değil mi? Bir şeytanın aklına gelirdi bu, herhalde bir de patronların. Şeytandan önce davranıp bunu hayata geçiren sermayedarların kıvrak zekalarını tebrik edebilirdim eğer; nasıl zalim, nasıl cani olduklarını bir an için unutacak olsaydım.

Evet, maymunlar türlü işkencelerle küçük yaşta eğitilip, boyunlarına birer zincir takılarak çalıştırılmaya zorlanıyor. Yüksek, kocaman ağaçların tepesine korkusuzca ve olanca kıvraklıklarıyla tırmanıyor, bir insanın yapabileceğinden kat be kat fazlasını yapabiliyorlar. Gözlerini görse, nasıl ürkekler... Doğayı hizmetine sokmayı başarmış insanlığının her türlü hinliğini görmüşlerdi de, bu kadarına onlar da şaşırmış olmalılar.

Emeğin çok yönlü sömürüsü, kârın maksimizasyonu için şarttır. İktisadi temelde, bu durum takım elbise giydirilmiş çok farklı cümlelerle ifade ediliyor. Resmî ve ciddi bir takım kelimeler seçiliyor, anlamayanda bile anlamış hissi uyandıran ve kendi meşruiyetini o anda kurabilen bir kâr algısı yaratılıyor. Ve aslında bütün bu ihtişam ve şıklık, gerçeğe muazzam bir sansür uyguluyor.

Kâr için, bire beş ekleyip pazara sunmak bir yoldur evet ama bundan çok daha fazlası, daha üretim aşamasında çalıştırılan emeğinden çok daha fazla yararlanılarak elde edilir. Bunu hiçbir iktisatçı bu biçimiyle ele almaz, alamaz. 'Düşük maliyet - yüksek ve kaliteli üretim' söz konusu bu zatların kullanmaktan kaçamadıkları laflar. Ama bu denklem, kârın en basit yanını ortaya koyabilir ancak. Esas iş yukarıda değindiğim üzere, emekten ne kadar yararlanıldığıyla ilgilidir. Bir işverenin, günde 8 saat çalışan bir işçisini, mesai ücreti vermeksizin 8 saat 1 dakika çalıştırdığı anda kar etmiş olur. Daha yüksek sayılar kullanmaya gerek yok. Kaldı ki bu 8 sa-

atlık çalışma süresinin kendisi bile, kârın en büyük kaynağını oluşturur. Bir işçinin asgari yaşam koşullarını sağlaması için ortalama 4 saat çalışması yeterlidir. Fazlası işveren için artı değerdir, yani kârdır.

Gelgelelim asıl konumuza. Çalışma hayatını ve iş piyasasını değiştirecek yeni düzenlemeler kapıda. Ha geldi ha gelecek. Yasal bir değişiklik henüz ortalarda yok. Fakat basına sızan ve yalanlanmayan yeni strateji metinleri, beklenenin yakında geleceği ihtimalini kuvvetlendiriyor. Martta yapılacak yerel seçimlerin geçmesi bekleniyor olsa gerek.

Ulusal İstihdam Stratejisi adında yayınlanan (ya da sızdırılan) metin, taşerondan asgari ücrete, kadın istihdamından kıdem tazminatı fonunun kurulmasına kadar birçok başlık içeriyor. Metnin asıl teması ise esnek çalışma. 4857 sayılı İş Kanunu ile çalışma hayatına kısmen girmiş bulunan esnek çalışma biçimlerinin (belirli süreli çalışma, kısmi süreli çalışma, çağrı üzerine çalışma. vs.) yenilerini de içeren bu strateji, iş piyasasının her alanında "güvenceli bir esneklik" modeli öngörüyor. Gerekçe ise işverenlerin rekabet piyasasındaki ayak bağlarını çözüp, yatırımlara teşvik etmek ve bu sayede istihdamı artırıp, işsizliği minimize etmek.

İşte tam da bu noktada, katı iş yasalarının işlevsel olmadıkları ve esnek yasaların aciliyeti iddiasıyla, hukuki güvenceden zaten yoksun olan işçiler için güvencesizliğin hukukunu yaratmanın adımları atılıyor. Alt işverenlik (taşeron) tanımında getirilen değişikliklerle bütün işlerin taşerona devredilebilmesinin yolu açılıyor. Yine, hileli alt işverenlik sözleşmesinin tespiti halinde

uygulanan yaptırımlar hafifletilip, işverenlere geniş bir hukuksal alan açılıyor. Evden, uzaktan ve Özel İstihdam Büroları aracılığıyla çalışma ve çalıştırılma, yeni esnek çalışma biçimleri olarak karşımıza çıkarılıyor. İşverenler, servis, yemek, fazla mesai ücreti, kıdem tazminatı ve iş güvenliği yükümlülüklerinden arındırılıp, diken-siz gül bahçesi özelemlerine kavuşturuluyor.

Örgütlenmenin, sendikalaşmanın, toplu iş sözleşmesi yapma hakkının, kıdem tazminatının içi boşaltılıp birer boş lafa dönüştürülüyor ve işçi sınıfının yıllar süren mücadelesiyle elde ettiği haklar buharlaştırılıyor.

Sonunda dünyanın başka bir ülkesinde, bütün bu hak gasplarından da tatmin olmayan işverenler, çareyi işçi yerine maymun çalıştırmakta buluyorlar. Ve günde sadece birkaç muz ya da mango karşılığında. Alın size minimum maliyet. Bir işveren için en güzel dış gerçek olmuş durumda.

İşçiye fazla ücret vermek istemiyorsun, sendikalı olmasını istemiyorsun, kıdem tazminatını vermek istemiyorsun, yolu- yemeğiydi zaten birer külfet. Var mı bir adım ötesi?

Artık var. Maymun çalıştırmak! Fakat ne yazık ki maymun yaşamayan bir ülkede yatırım yapmanın derin acısını çeken işverenler, bunun hincini hukuk aracılığıyla işçi sınıfını terbiye etmeye ve onu maymunlaştırılmaya çalışarak çıkarmaya çalışıyor.

İşçi sınıfının cevabı net olacaktır, olmalıdır. Nihayetinde köle işçi maymunların dahi kurtuluşu onların ellerinde...

Devrimci Hukukçular Komitesi- İZMİR

Marmara'da Kıdem Durdurmaya Kitlesele Protesto

Eğitim-Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi tarafından yapılan çağrı üzerine 17 Şubat Pazartesi günü saat 12.30'da Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi önünde yapılan kitlesele bir eylemle öğretim üyelerine verilen ceza protesto edildi. Cezanın Ethem Sarısülük'ü öldüren polisle aynı ceza olması ise büyük tepkilere neden oldu.

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim üyelerine Gezi ayaklanması sırasında eylemlere katıldıkları için verilen 24 ay kıdem durdurma disiplin cezası, öğretim üyeleri, Eğitim-Sen üyeleri, öğrenciler, sendika konfederasyonları ve meslek odaları tarafından İletişim Fakültesi önünde yapılan eylemle protesto edildi.

Eğitim-Sen üyesi 11 araştırma görevlisi hakkında Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanlığı'nın talebiyle Rektörlük tarafından disiplin soruşturması açılmıştı. Soruşturma sonucunda 8 araştırma görevlisi hakkında 24 ay kıdem durdurma cezası verildi.

Eyleme Eğitim-Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi üyeleri başta olmak üzere Eğitim-Sen üyeleri, öğretim elemanları, Marmara Üniversitesi başta olmak üzere çevre üniversitelerden öğrenciler, DİSK, KESK, TTB, TMMOB, gençlik örgütleri ve milletvekilleri tarafından destek verildi. Marmara Üniversitesi öğrencileri ve gençlik örgütleri İletişim Fakültesi önüne gruplar halinde öğretim üyelerini destekleyen ve hükümeti protesto eden sloganlarla geldiler.

Eğitim-Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi adına yapılan konuşmada, bilim kurumları olan öğretim elemanlarına yapılan baskıların hükümetin baskıcı zihniyetini ortaya koyduğu ifade edildi. Öğretim üyelerine verilen 24 ay kıdem durdurma cezasının, Ethem Sarısülük'ün katili olan polis memuru Ahmet Şahbaz'a da verilmiş olduğu hatırlatıldı. Katilleri ödüllendiren devletin, sendikal haklarını kullandığı için, toplumsal duyarlılık gösterip Gezi eylemlerine destek verdikleri için bilim insanlarını cezalandırdığı belirtildi. Üniversitelerin birer bilim merkezi olmasına tahammül olmayan hükümetin hiçbir baskısının, cezalandırma yönteminin bilimden, toplumdan insandan yana olan öğretim üyelerini korkutamayacağı ifade edildi.

Özgür Güven

DEVRİMCİ HEDEFLERE DEVRİMCİ ARAÇLARLA ERİŞİLİR

Tarihsel gelişmenin ve değişimin motoru üretici güçlerdir. Üretici güçlerdeki her gelişme, toplumsal ilişkileri de etkiler, değiştirir; toplumdaki maddi ilişkilerde de bir değişim yaratır. Bu değişim maddi ilişkilerle sınırlı kalmaz. Maddi ilişkilerin değişimi kültür, sanat, eğitim, davranış ve alışkanlıklara varana dek toplumsal yaşamın bütün alanlarında değişime yol açar. Bütün sınıflı toplumlarda olduğu gibi kapitalist toplumda da bu gelişme ve değişim, sınıf karşıtlığı temelinde hareket eder. Burjuva toplum dediğimiz bugünkü toplumsal sistem koşullarında ortaya çıkan her gelişme, bu toplumun temelinde yer alan ilişkileri de derinleştirir.

Bu çelişkin gelişme, ezilen sömürülen emekçi yığınlarında kaçınılmaz olarak yeni bir yaşam, daha ileri ve özgür bir yaşam gereksinmesi ve arayışı doğurur. Bu yönelim bir kez ortaya çıktıktan sonra, hiç bir şekilde ortadan kaldırılamaz; sürekli olarak toplumun gündeminde yer alır. Bu yeni yaşama duyulan gereksinme ve arayış, varolan burjuva toplum koşullarında ortaya çıktı. Emekçi sınıfların özelemlerinin, istemlerinin ve gereksinmelerinin karşılanmaması, bunu doğuran burjuva toplumun çelişkisidir. Burada kaçınılmaz olarak emekçi yığınlarla eski toplum arasında bir çatışma çıkar bu gereksinmelerin karşılanmaması, istek ve özelemlerinin zorla bastırılması sonucu değiştirmez. Bu arayış, her defasında eskisinden daha büyük ve daha şiddetli olarak, daha geniş kitleleri kapsayarak yeniden gündeme gelir.

Eski toplum, kitlelerin arzularına, özelemlerine, gereksinmelerine cevap veremediği, onları karşılayamadığı için, geniş yığınların kendi yaratıkları uygarlığın nimetlerinden yararlanmalarına engel olduğu için ezilen, sömürülen emekçi yığınlar, yeni ve daha ileri bir yaşam kurmak amacıyla isyanlara ve ayaklanmalara başladılar. Bunu sonuna kadar vardırıp eski toplumu bir devrimle yıkana kadar da durmayacaklar. Bu isyan ve ayaklanma hareketinin, devletin baskıları, terör ve saldırıları karşısında geri çekilmemesi, mücadeleyi devrimin zaferine kadar sürdürebilmesinde işçi sınıfıyla olan bağları hayati bir öneme sahiptir. İşçi sınıfının bu hareketteki yeri ve rolü belirleyici olacaktır. Zira eski toplumu aşabilecek, yeni ve daha ileri bir toplumu kurabilecek tek sınıf işçi sınıfıdır. Diğer emekçi sınıf ve katmanlar, işçi sınıfına ve onun bağımsız devrimci sınıf çizgisine bağlı olduğu oranda mücadeleyi sonuna kadar vardiirabilirler.

Tekeci burjuvazi ve faşist devlet, emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı büyük yapısal kriz ve bunun yol açtığı çöküş sürecinin de etkisi altında, kendi egemenliklerine boyun eğmeyen, karşı çıkan bütün kesimlere kapsamlı bir saldırı başlatmış durumda. Bu bizde, burjuva muhalefeti bile "terörist" ilan etmeye, yıkıcılıkla vb suçlamaya, baskı altına almaya kadar varıyor. Bu da gösteriyor ki, burjuva toplumun ekonomik, politik, toplumsal krizi derinleştikçe, bununla doğru orantılı olarak baskı ve saldırıları da şiddetlenip yoğunlaşıyor. Sermaye, sadece şiddetle değil, bununla beraber uyguladığı başka yöntemlerle de ayaklanmanın önünü kesmeye, devrime kadar varmasını engellemeye çalışıyor.

Sermaye, devrimin ortaya çıktığı her yerde ve her dönemde hareketin önünü kesmek için kitlelerle komünist partinin, halkla öncünün buluşmasını engellemeyi amaçlar. İşçi sınıfının sınıfsal örgütlerini, en başta da devrimci sınıf partisini etkisizleştirmeye, sınıf örgütlerini dağıtmaya özel bir çaba harcar. Bu nedenle uzun yıllardan beri zaten pek çok bağımlı ülkede olduğu gibi bizde de askeri faşist cuntalar yoluyla olsun, başka yollarla olsun, proletaryanın sınıf örgütleri dağıtılmaya, sendikalara varana dek güçten düşürülüp etkisizleştirilmeye çalışılmıştır. Özellikle de proletaryanın bağımsız devrimci sınıf partisi baskı altına alınmış, tutuklamalar, operasyonlar, koğuşturmalarla kitle bağları zayıflatılmaya, örgütlenmesi engellenmeye çalışılmıştır.

Bunun bir sonucu olarak, kitle hareketinin genel ayaklanma boyutuna vardığı aşamada Leninist Parti'nin yeterince geniş kitle ilişkileri kuramaması, ayaklanmanın daha ileri gitmesi için gereken adımların atılmasında ciddi bir engel olmuştur.

Tekeci burjuvazi, şimdi ayaklanmayı belli alanlara sıkıştırmayı hedefliyor. Bunu başardığı oranda hareketi kuşatma altına almaya ve ayaklanmacıları kriminalize ederek ayaklanmayı bastırmaya yönelecektir.

Egemenliklerini sürdürmek amacıyla başvurdıkları araçlardan biri de dindir. Ama din esas olarak burada, toplumdaki karşıtlık ve çatışmaların üstünü örtmek için kullanılır. Bu, bir dönem için başarılı olsa bile, uzun vadede başarısını sürdürmez. Çünkü dinin yarattığı "dayanışma" aslında toplumsal dayanışmadır. Ve dayanışma esas olarak sınıfsaldır. Burjuva toplumun temelinde ise sınıf karşıtlığı vardır. Karşıt sınıflar arasında dayanışma değil, sınıf savaşı vardır. Bunun üzerinin uzun süre örtülmesi de mümkün değildir.

Dayanışma ya da başka yollarla sınıf karşıtlıklarının üzerini örtebilmek, çelişki ve çatışmaları zayıflatılabilmek amacıyla, emperyalist kurumlardan Dünya Bankası tarafından oluşturulan yardım fonu, bu tür "dayanışma" duygusu yaratılması amacıyla, "sosyal patlama" yani devrim tehlikesinin üst boyutlara vardığı boyutlara vardığı bağımlı ülkelerde devlete bağlı, sermaye denetimindeki kimi kuruluşlar eliyle -doğrudan destek yardım dağıttı. Bu uygulamaların bu topraklarda hayata geçirilmesinde dini vakıf, kurum ve dernekler etkin olarak kullanıldı, kullanılıyor.

Tekeci sermaye ve faşist devlet, bütün bu yöntemlerle, kitleler kapitalist üretim ve yaşam biçimine, burjuva topluma meydan okumaya başladığında, hareketin doğru devrimci hedeflere yönelmesini engelleyerek farklı yönlere savrulmasını, kitlelerin enerjisi ve potansiyelinin boşa gitmesini sağlamaya çalışır. Burada burjuva sendikalar ve küçük burjuva hareket de, ayaklanmanın daha ileri gitmesinin önündeki ciddi engellerdendir. Bu, onların niyetlerinden bağımsız nesnel bir durumdur.

Proletaryanın, diğer ezilen, sömürülen sınıf ve katmanların kurtuluşu, ancak sınıflar mücadelesinin sonuna kadar vardiirilmesiyle gerçekleşir. Sınıf mücadelesini sürdürebilmenin ve daha ileriye götürmenin yolu da, bu mücadelenin verildiği koşullara uygun sınıf örgütleri eliyle, devrimci örgütler eliyle sürdürmektir. Proletarya ve diğer ezilen, sömürülen emekçiler, kurtuluşlarını gerçekleştirebilmek için bütün uzlaşmacı anlayışlarla, burjuva ve küçük burjuva göpolitik örgüt ve yaklaşımlarla aralarına kesin bir çizgi çekmelidir. Bu kopuş gerçekleşmeden ne sömürülenlerin egemenliğine son verilebilir, ne de sömürülenlerin kurtuluşu gerçekleştirilebilir. Devrim, devrimci hedefler ve devrimci araçlar olmadan zafere ulaşamaz.

Tekirdağ Zindanında Süresiz Açlık Grevi

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevinde süresiz açlık grevi başladı. Serüben Sürücü ile yapılan görüşmede, cezaevinde yaşanan sorunlarla ilgili 16 devrimci tutsağın açlık grevine başladığını söyledi.

TKEP/L, TKP/ML, MKP, MLKP, PKK ve Devrimci Karargah tutsakları, cezaevinde hiç bir taleplerinin karşılanmadığını belirten tutsaklar, cezaevinde çıplak aramanın dayatıldığını, ani baskınlar yapıldığı, zorla koğuşturulduğunu ve rutin koğuşturucu taleplerinin yerine getirilmediğini; odalarda bulunan bü-

tün materyallere de cezaevi idare tarafından el konulduğu tepkisinde bulunan tutsaklar, dışarıya gönderilmek istenen dilekçe, kitap, mektup gibi şeylerin ise geri gönderildiğini, hatta kimi zaman gönderilmeyip el konulduğunu söylüyorlar.

Tutsaklar 30 maddelik taleplerini Adalet Bakanlığı, İHD, Meclis İnsan Hakları Komisyonu ve Cumhurbaşkanlığı'na göndererek, süresiz-dönüşsüz açlık grevini başlattıklarını bildiren tutsaklar, talepleri kabul edilene kadar açlık grevine devam edeceklerini söylediler.

2. Kadın Çalıştayı Çerkezköy'de Yapıldı

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kadın Meclisi 2. Kadın Çalıştayı'nı Çerkezköy Halk Eğitim Merkezi'nde 22 Şubat Cumartesi günü gerçekleştirdi. "Evd, İşte Çalışıyoruz, Sağlığımızdan Olmak İstemiyoruz" başlığıyla kadın işçilerin sağlığı ve güvenliği konusunda gerçekleştirilen Çorlu, Tuzla ve Şişli'de atölye çalışmalarından deneyimler de aktarıldı. Çalıştayda uzmanların, işyeri hekimlerinin, akademisyenlerin, hukukçuların ve sendikaların çözüm önerileri ortaya konulurken, kadın işçiler, öğrenciler de birçok haklarını bilmediklerini, kadın işçilerin çalışma yaşamının işkenceye dönüşmemesi, ölümlerle sonuçlanmaması için kadınların işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda bilgilendirilmesi ve haklarında ısrarcı olması örgütlülük sağlanması yönünde faaliyete geçmesi gerektiği ön plana çıktı.

Çalıştayda açılış konuşmasını İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Uzmanı Serpil Kemalbay yaptı. Çerkezköy başta olmak üzere organize sanayi bölgelerinde patronların ve büyük sermayeli şirketlerin büyük karlar elde ederken, karşılığında güçlü bir işçi örgütlenmesi olmaması nedeniyle binlerce işçinin ağır çalışma koşulları altında sömürüye maruz kaldığını ve maliyet artışı olarak görülen işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması nedeniyle işçilerin çalışma yaşamının bir işkenceye dönüştüğü nü aktardı.

Kadın işçilerden Figen Koçan her ay yüzlerce işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini, iş cinayetlerinin ise kader ve takdir ilahi olarak görüldüğünü belirtti. Ardından İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nden Neslihan Karatepe, Tuğçe

Şentürk, Elif Tuğba Şimşek ve Kübra Özkoç'un hazırladıkları ambalaj fabrikasında enjeksiyon makinesini temizlerken can veren Satiye Gür'ü anlatan kısa oyun ise kadın işçilerin duygulu anlar yaşamalarına ve öfkelerinin yükselmesine neden oldu.

İşçi Sağlığı İş Güvenliği Meclisi'nden Sevda Karaca kadın çalıştayı öncesi çeşitli bölgelerde yapılan deri, gıda, tekstil, metal

sanayi, lojistik, ve askeri kurum ve büro işçilerinin içinde yer aldığı atölye çalışmaları sırasında işçilerle yapılan görüşmelerde kadın işçilerin işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda yaşadıkları sorunları, kadın işçilerin yaşamından deneyimleri aktardı.

İşyeri Hekimi Filiz Ayla ise işçilerin çalışma koşulları ve sağlık sorunlarına değindi. İş Güvenliği Uzmanı Arzu Oğuzkurt Doğan ise işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri çerçevesinde iş güvenliği tedbirlerinin neler olduğu konusunda açıklamalarda bulundu.

Sendikal Güç Birliği Platformu'ndan Necla Akdoğan ise işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin erkek merkezli düşünülerek belirlendiğini bunun ise kadınların sağlık sorunlarını tamamen görünmez kıldığına dikkat çekti.

İş Müfettişi Zuhal Kesici ise bir çok sektörde yaşanan iş kazaları ve meslek hastalıklarına ilişkin yaşanmışlıklardan deneyimlerden örnekler vererek işçilerin kayıt dışı çalıştırılma, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri konusunda bilinçlenmesinin önemi değindi.

Av. Sevgi Evren ve Yıldız Ünder iş cinayetleri ve iş kazalarına ilişkin yaşanmışlıklardan hareketle hukuksal mücadeleye ilişkin bilgiler aktardı.

DİSK Dev Sağlık İş Örgütlenme Uzmanı Özge Yurttaş ise taşeron çalışma sisteminin yaygınlaşmasıyla birlikte sağlık iş kolunda üst düzeye ulaşan işçi sağlığı ve iş güvenliği sorunlarından örnekler verdi.

Uzmanların aktarımlarının ardından fabrika işgali gerçekleştiren Greif işçileri, ev işçileri, hemşire ve sağlık emekçileri, tekstil, gıda, lojistik sektöründen işçilerin de söz alarak deneyimlerini aktarmalarıyla birlikte forum yapılarak kadın işçilerin işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri konusunda bilgilendirilmesi gerektiği kadın işçilerin haklarının farkında olmadıkları üzerinde duruldu.

Kadın Çalıştayı'nda bir çok konuda yeni bilgiler edindiklerini ve farkındalıklarının arttığını belirten kadın işçiler, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin hazırladığı broşürlerin kısa ve öz bilgiler içermesi nedeniyle beğendiklerini ve yaygın şekilde dağıtacaklarını belirttiler.

2. Kadın Çalıştayı, kadın işçiler olarak işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri başta olmak üzere tüm hakları konusunda bilinçlenmek, haklarını kullanmakta daha ısrarcı olmak ve mücadele etmek, kadınların bilinçlenmesi ve örgütlü mücadeleye katılması çabasında olmak kararıyla son buldu.

Zentiva İşçisi İşgalde!

Lüleburgaz'da bulunan Zentiva İlaç Fabrikası'nda işten atılmaları protesto eden 418 işçi fabrikayı işgal etti. İşçiler işten atılmaları geri alınmaya kadar eylemi sürdürdüklerini açıkladı.

Lüleburgaz'da bulunan Zentiva ilaç fabrikasında yaklaşık bir ay önce "daralmaya gidildiği" gerekçesiyle 50 işçinin işten çıkarılacağı açıklanmıştı. 22 Şubat günü 16 işçinin işten çıkarılması üzerine 418 işçi fabrikayı işgal etti.

Fabrikada çalışmayı sürdüren 4-12 vardiyası ve 12-8 vardiyasındaki işçiler işyerini terk etmeyerek 8-4 vardiyasındaki işçiler ise iş yavaşlatma eylemi yaparak, atılan işçilerin geri alınmasını ve işçiler geri alınmaya kadar fabrikayı terk etmeyeceklerini bildirdiler.

Petrol-İş Sendikası Trakya Şube Başkanı Turgut Düşova ise Zentiva patronunun 50 işçiyi işten çıkarma kararını kabul etmeyeceklerini, işçilerin ancak kendi istekleriyle işten ayrılacaklarını bildirdiklerini, 23 işçinin kendi isteğiyle işten ayrılmış olmasına rağmen işten atılmaların devam ettiğini belirterek, işten atılan işçiler geri alınmaya ve işten atılmalar durduruluncaya kadar fabrikadan ayrılmayacaklarını ifade etti.

Zentiva fabrikasındaki işgal eylemi sendikalar, sivil toplum örgütleri ve emek dostlarının desteğiyle sürüyor.

Petrol-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu ise tüm üyeleriyle Zentiva işçisinin başlattığı eylemin arkasında olacağını duyurarak Zentiva işçilerinin işgal eylemine desteğini dile getirdi.

Kamera Sokak'tan Van İçin Çağrı

Kamera Sokak, Van'da konteynerlarda yaşamaya çalışan depremzedelerle ilgili bir açıklama ve çağrı yaptı. Onu yayımlıyoruz:

"Her Yer Taksim Her Yer Direnişse Eğer... Taksim'e bir de Van'dan bakın deriz. Çünkü tüm bu kir ve toz bulutunun ardında bembeyaz bir örtüdür VAN. O örtünün ardında dünyanın en sıcak insanlarını tanıdık biz. Van'a gitmeden önce dayanışma için bir liste yayınlamıştık. Termal içliğe ihtiyacımız var demiştik. Eleştirilmişti. Haklıymış bizi eleştirenler; hiç ihtiyacımız yokmuş. Kendileri üşüyordu ama bizi ısıttılar. Açlık grevlerinin 170 li günlere girdiği Anadolu Konteyner Kenti sakinleri o kadar sıcak karşıladılar ki bizi. Önce sıcak karşılamaları, sonra günlerce süren dost sohbetleri, demlik demlik sıcak çayları, gözleri, bakışları, umutları, yani yürekleri ziyadesiyle ısıttı bizi. Bir de Türkiye'nin dört yanından gelen, artık nereye koyacaklarını bilemedikleri battaniyeleri..."

Buraya gelirken asıl niyetimiz bir belgesel çekmek değildi. Sadece yılbaşına burada depremzedelerle girmek istemiştik. Belleği tutmak adına bazı görüntüler almak istemiştik. Memleketin en batısından kafamızda bir çok soru işaretleriyle gelmiştik Van'a. Dost selamlarıyla ve artık ne söyleyeceğimizi bilerek, onlarca cevapla geri döndük. Bir de depremzedelerin soruları ve sorunlarıyla. Onların bize, size vermek üzere emanet etiketleri soruları. Belki cevabını birlikte buluruz diye. Belki seslerine ses, nefeslerine nefes oluruz diye. Belki yeni Taksim'leri Van'da birlikte öreriz diye. Bunları paylaşmak istedik sizinle. Belgesel çekmek değildi niyetimiz, netleşmek ve netleştirmekti. Lakin Kameramızı nereye çevirsek bir hikaye çıktı karşımıza. Dramatik çatışması farklı, aktörleri farklı, ama finali aynı bir çok hikaye. Bunları paylaşalım istedik sizinle. Emanettir; üzerimizde kalsın istemedik. Şimdi bu emaneti bizimle birlikte sırtlanın isteriz. Siz de alın biraz, yayın paylaşın başkalarıyla isteriz. Biz de size emanet etmek isteriz. Sese ses, nefese nefese işte..."

Anadolu Konteyner Kenti'nin onurlu insanları, genciyle, yaşlısıyla, erkeğiyle kadınıyla, çocuk çocuk demeden direniyorlar. BARINMA HAKTIR, HAKKIMIZI İSTİYORUZ diyorlar. Hem de sadece kendileri için değil. Tüm ülkedeki evsizler için istiyorlar. Bu daha başlangıç diyorlar. Her yer Taksim, her yer direniş diyorlar. Barınma Haktır. Tüm yurttaşların hakkıdır. En insani ihtiyaçtır. Bu sistem, bu devlet değil barınmayı, en insani hak olan yaşam hakkını bile çok görmekte dir insanlarına. Bu yüzden soluk almak bile bir rant kapısıdır. Tıpkı depremin vurduğu Van halkına verilmesi gereken evlerin fa-hiş fiyatlarla satılması gibi, felaketleri rant için fırsata çevirir. Tam da bu yüzden değişmelidir. Kokuşmuş bir sitemdir kapitalizm ve çökmelidir. Tam da bu yüzden Her Yer Taksim Her Yer Direnişse Eğer, Van'daki Sese Sen de Bir Ses Ver: BARINMA HAKTIR !!

Kamera Sokak"

HES Protestosuna Polis Saldırısı

Barajlar ve HES Yapım Teknolojileri Fuarı'na tepki göstermek amacıyla basın açıklaması gerçekleştirdikleri sonra Fuar merkezine girerek tepkisini dile getirmek isteyen çevre örgütleri ve siyasi partilere polis saldırdı.

Çevre örgütleri ve siyasi partiler, Barajlar ve HES Yapım Teknolojileri Fuarı'na tepki göstermek amacıyla Yenibosna'da bulunan İstanbul Fuar Merkezi önünde bir araya gelip basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamanın ardından tepkilerini dile getirmek için fuar mer-

kezine girmek isteyen gruba polis saldırdı.

Biber gazı ile gruba saldıran polis, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olan İsmail Akyıldız'ın da aralarında bulunduğu iki kişiyi tartaklayarak gözaltına aldı. Grubun arkadaşlarının serbest bırakılması için fuar önünde beklemesi üzerine gözaltına alınanlar serbest bırakılırken, "Dereler Özgürdür Özgür Akacak" sloganı eşliğinde fuar alanı dışına yüründü.

Fuar alanı dışında bir süre daha sloganlarla eylem sürdürüldü.

3. Havalimanı Projesinin Durdurulması İçin Eylem

Kuzey Ormanları Savunması İstanbul'da 3. Havalimanı projesinin mahkemenin durdurma kararını uygulanmasını, projenin durdurulmasını istedi.

22 Şubat günü Sultanahmet tramvay durağında bir araya gelen doğa dernekleri ve meslek örgütlerinin oluşturduğu Kuzey Ormanları Savunması, 3. Havalimanı Hukuksuzdur! Ya Mahkemeleri Kapat, Ya Kararı Uygula!" yazılı pankart açtı. Valiliğe yürüyüş boyunca "Susma Sustukça Dünya Beton Olacak", "Vali Kararı Uygula", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Ormanıma Suyumu, Mahallememe Dokunma" sloganları atıldı.

Valiliğin önünü çevik kuvvet ekipleri barikat kurdu, bir TOMA adamı bekletildi. Valiliğin önüne gelen kitle adına açıklama yapan, Deniz Özgür; Vali Mutlu'nun mahkeme kararını okumasını ve derhal gereğini yerine getirmesi gerektiğini belirtti. Özgür; "İstanbul 4. İdare Mahkemesi'nin

3. Havalimanı Projesi Çevre Etki Değerlendirme Olumlu Kararı ile ilgili 21 Ocak 2014 tarihinde aldığı yürütmeyi durdurma kararıdır" dedi.

Deniz Özgür konuşmasını şöyle sürdürdü; "Bizler İstanbul halkı olarak soruyoruz, Vali Mutlu'nun aşağıdaki şıklardan birini seçerek bize yanıt vermesini istiyoruz: 17 milyonluk İstanbul şehrini yöneten Hüseyin Anı Mutlu;

a) Basit bir mahkeme kararını anlamaktan aciz birisi midir?

b) Mahkeme kararlarını yazısız biçimde uygulamakla yükümlü olduğunun bilincinde midir?

c) Kendisini sadece AKP hükümetinin ve Cengiz Limak-Kolin-Kalyon-MAPA şirketleriyle İstanbul ormanlarını yağmalayan diğer rant çevrelerinin temsilcisi mi sanmaktadır

d) Kuzey Ormanlarında katledilen ıhlamur ağaçlarının, yağmalanan su havzalarının, yuvaları bozulan göçmen kuşların sesleri İstanbul Valiliği makamına kadar ulaşmakta mıdır?

e) Bu yağma, talan ve hukuksuzlukları daha ne kadar sürdürebileceğini sanmaktadır?"

Açıklamadan sonra, eylem, mahkeme kararının yazdığı metni uçak yaparak Valiliğe doğru fırlatılmasının ardından sona erdi.

Kültür ve Sanat Çalıştayı

Kültür Sanat -Sen'in düzenlediği Kültür ve Sanat Çalıştayı, üç günün sonunda tamamlandı. Kültür Sanat-Sen'in çağrısıyla kültür ve sanat emekçileri, Bakanlığın TÜSAK yasa tasarısını tartışmak için 18-19-20 Şubat günleri bir araya geldi.

Çalıştay'ın ilk günü sanatçılar kendi sorunlarını anlattı. Çeşitli sanat dallarında insanlar kürsüye çıkarak, AKP hükümetinin dayattığı yasa tasarısının kabul edilemez olduğunu belirtti. TÜSAK yasasının kabul edilemez olduğunu belirten sanatçılar, kendi sorunlarını dile getiren konuşmalar yaptılar.

İkinci gün tartışmalar devam etti. Hükümetin dayattığı bu yasa tasarısını kabul etmeyip, eylemlerin planlanması ve özerk sanat konseyinin hazırladığı taslağın güncellenmesi ve değerlendirilmesi gündeme geldi. Bu değerlendirme sonucu TÜSAK yasasının kabul edilemez olduğunu, bu yasaya karşı direnmek zorunda olduklarını söylediler.

Üçüncü gün ise sendikaların ve meslek odalarının genel sekreterleri

söz alıp sanatçılarla ortak mücadele alanını kurmak istediklerini dile getirdiler. Çalıştayın sonunda sanatçıların bir kısmı TÜSAK yasasını hiç tartışmayıp tümden ret etmeyi, bir kısmı ise TÜSAK yasasının, bir komisyon oluşturularak değerlendirilmesini dile getirdi. Sonuç bildirgesi olarak okudukları deklarasyonla TÜSAK yasasına karşı birleşik mücadele kararı alındı.

13 maddeden oluşan sonuç bildirgesinden öne çıkan bazı başlıklar şöyle: "Siyasi iktidarların doğrudan sanatı ve kültürlü yöneteceği ve sanatın ticarileştirilmesi anlamına gelen hiçbir yasa taslağını kabul etmiyoruz. Kültür sanat alanındaki demokratik kitle örgütleri tarafından sanat kurultayı yapılmalıdır. Sanat kurumlarında esnek, güvencesiz, sendikasıız ve angarya çalışma biçimlerine son verilmelidir. Bu konuda verilecek mücadele, kültür ve sanat için verilen mücadelenin ayrılmaz parçasıdır. Sansür ve yasaklamalar asla kabul edilemez. Sansürle mücadele kültür ve sanat emekçilerinin en temel görevidir. Siyasi iktidarların 'genel ahlak kuralları' sanat için bir ölçüt olamaz."

GEZİ AYAKLANMASINDA KADINLAR

Baş tarafı 12. sayfada

Gezi Ayaklanmasının sembelleri haline gelen her fotoğraf karesinde görülen kadınlar, ayaklanmada kadının inanılmaz etkisinin kanıtıdır. Gezi'nin sembolü haline gelen kırmızı kadın, Toma önünde kollarını açıp tazyikli suya göğüs geren kadın, Gezi Parkı protestolarında "Beni hapse atsin, ama bu ağaçları bırakın" diyen 76 yaşındaki nine, sapanlı teyze, anaların el ele vererek oluşturdukları zincir eylemleri, ölümsüzleşen Gezi savaşçıların annelerinin dik duruşu, medya kanalları penguen belgeselleri verirken başbakana sorular sorarak ecel terleri döktüren kadın muhabir, sanatçıların isyanına tercüman olan Şebnem Sönmez, ellerinde sütlerle, limonlarla yardıma koşan kadınlar, eylemcileri evlerine alan kadınlar, sokak sokak, barikat barikat savaşan; savaştıkça kendilerini aşan kadınlar...

Kadına yönelik baskının, aşağılanmanın, şiddetin yoğun olduğu ülkelerdeki kadınlar ayaklanmaya, devrime daha çok sahip çıkıyor. Türkiye'de de kadınlar Gezi Ayaklanması'na bu öfke ve bilinçle sarıldı. Çünkü kurtuluşlarının bu mücadelenin ateşli yollarından geçtiğini hissediyorlardı. Kadınların birçoğu eylemlere ilk kez katıldı. Çoğu örgütlü değildi. Ama eylem içinde herkes birbiriyle dayanıştı, birbirine yardım etti, yol gösterdi. En deneyimsizler bile sokağın eğitimciliği ile hemen piştiler. Ve her şeyi özgürlükleri için göze alır hale geldiler.

Hayatın her alanında itilip kakılan, evin dört duvarına hapsedilen, hayattan kovulmuş, sen karışmalarla, sen konuşmalarla hep baskılanmış, tutuk, ezik, korkak edilen kadınlar, Gezi ayaklanmasıyla birlikte sanki kozasından çıkan kelebek gibi uçtular her yana. Bir günlük dahi olsa tatmak istediler özgürlüğü... ve dövdüler. Kendi güçlerini gördükçe özgüvenleri arttı. Sokaklarda yürürken, erkeklerle omuz omuza savaşırken, isyanını haykırırken ilk defa bu kadar özgür olduklarını duyumsadılar.

Devletin tüm ayrıstırıcı politikalarına rağmen kadınların kitlesel olarak varlığı ve anlayışlı, kavrayışlı, anaç yaklaşımları ayaklanmanın dayanışma ruhunu besledi. Doğabilecek gerginlikleri önledi. Kadınların varlığı çok farklı kesimlerin hızla kaynaşmasını sağladı. Kısacası ayaklanmanın birleştirici gücü oldular. Eylemlere duygu kattı kadınlar, kavga'nın ruhunu taşıdılar sokak sokak, bu da ayaklanmanın harlanmasını, coşkuşmasını sağlayarak uzun soluklu olmasına katkıda bulundu.

Günlük hayatta onlarca kadın cinayeti, kadına şiddet, taciz ve tecavüz vb. yaşanırken; Gezi ayaklanması süresince milyonlarca kadın, gece sabahlara kadar sokaklarda sabahladılar, çadırlarda kaldılar ve böylece asıl özgürlüğün kavga'nın tam orta yerinde olduğunu yaşayarak öğrendiler. Çünkü Gezi'de kadınların özgürlüğünü sadece kadınlar değil, Gezi'deki herkes benimsiyordu. Ayrıca Gezi'de parkın temizliğinden, yemek dağıtımına, barikat yapımından, gazların etkisizleştirilmesine, erzak bölüşümünden, militanca savaşıma kadar tüm işler cinsiyet gözetilmeksizin; bu kadın işi, bu erkek işi denilmeksizin yapıldı.

Kapitalizm Gezi sürecinde ayaklanmanın en etkin vurucu gücü olan gençliğin ayağına pranga vurabilmek için "kutsal aile"yi harekete geçirmek istedi. Ailelere seslenerek "çocuklarımızı oradan alın, yoksa artık daha ciddi saldıracamız" tehdidi savurdu. Ancak 13 Haziran akşamı "anneler zinciri" ile analar Gezi'ye el ele gelerek "çocuklarımızın yanındayız" dediler ve etten duvar ördüler. Böylece burjuvazinin bu sinsi politikası da boşa çıkartılmış oldu. Bu davranışın kendisi annelik (koruma) iç güdülerine karşı devrimci bir çıkış, bir bilinç sıçramasını da temsil etmiş oldu.

Yine Gezi ayaklanmasında ölümsüzleşenlerin analarının devrimci tavırları, sadece çocuklarının verdiği mücadelede onları onurlandırmakla kalmamış, faşizme "Cellat uyandı yatağında bir gece / "Tanrım" dedi "Bu ne zor bilmece / Öldürdükçe çoğalıyor adamlar / Ben tükenmekteyim öldürdükçe..." dedirtmişti.

Gezi'nin sembellerinden kırmızı kadın; kendisine yakın mesafeden biber gazı sıkan polis hakkında iki yıla kadar hapis istemine şu cevabı vermiştir. "Sembolik bir fotoğraf karesinin dünya üzerinde yarattığı etkiyi kullanıyorlar. Gezi'de yitirdiklerimizin katilleri ve gerçek sorumluları cezalandırılana kadar kimse adaletten bahsetmesin! Tek başına amirlerden aldığı emirle hareket eden, 23 yaşındaki bir polisi yargılamak, polisin 'destan' yazdığını iddia eden iktidarın zulmünü aklamaz."

Gezi her günü bir yıl gibi geçen, inanılmaz derslerle dolu bir başucu kitabı yarattı. Özellikle kadınların her yanını örümcek ağı misali saran ataerkilliği, kapitalist sömürüyü yırtarak kendilerine olan güvenini yükseltti. Böylece kadınlar, egemenlerin yaratmak istediği edilgen, silik, uysal köleler olmayacaklarını haykırdılar. Tam da faşizmin korkulu rüyası olan kavga bayrağını, en önde taşıyan cüretli kadınlar oldular. Devrimin öncü müfrezesi işçi sınıfının yarısı olan emekçi kadınların harekete geçmesi, örgütlenmesi, mücadele etmesi burjuvazi için ölüm çanlarının çaldığını işaretledi.

Yakın zamanda yaşanan "çocuk gelin" dramları da çarpıcı bir biçimde göstermiştir ki kadınlar açısından ayaklanmayı yaratan ve böylelikle güçlü bir biçimde katılmalarına sebep olan nedenler ortadan kalkmamıştır. Ancak bu korkunç öfkeyi yaratan kapitalizmin nasıl yıkılacağı, bu ayaklanmanın devrimin sadece "fragmanı" olduğu görülmüş, kadınların devrime daha örgütlü hazırlanması gerektiği kavranmıştır.

Tüm bu aşağılamalar, bu baskılar, bu şiddet kadınlardan ve kadınların gelişiminden nasıl da korkulduğunun göstergesi olmuştur. Öyleyse korkun kadınlardan!

Kadınlardan korkun, çünkü onlar yasakların, baskıların olmadığı, özgürlüğün, eşitliğin o bayram havasındaki coşkusunu artık biliyorlar. Kadınlardan korkun, çünkü onlar çocuklarını kaybetme pahasına faşizme karşı savaş bayrağını ellerinden düşürmüyorlar, artık evlerinde sessiz sessiz oturuyorlar. Kadınlardan korkun, çünkü onlar kendi kurtuluşları olan devrimin rüyalarını görüyorlar.

Korkun kadınlardan çünkü biz kadınlar kendi kurtuluşumuz için harekete geçiyor, isyan ediyoruz ve diyoruz ki; "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam!"

kurtuluşumuz için harekete geçiyor, isyan ediyoruz ve diyoruz ki; "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam!"

Emekçi Kadınlar

Sevdalınız Komünisttir

ÖNSÖZ

S: 02
2014
7 TL

İnsanlığın kurtuluşunu hedefleyen sosyalizm büyük bir eserdir; bu da onun ÖNSÖZüdür.

Sevdalınız Komünisttir

Dosya: Nazım'a Armağan

Kemal Özer
Kavga Ozanı Nazım Hikmet
Özgür Güven
Nazım'ın Yolu
Atila Oğuz
Nazım için Yola Düşen İmgeler
Nazım Akarsu
Komünizme Sevdalı Bir Şair
Mehmet Özer
Partili Şair Nazım Hikmet
C. Dağlı
Nazım'ın Dizelerinin Devrimci Dönüştürücü Etkisi
Afşar Timuçin
Nazım Hikmet Şiirleri
Mehmet Esatoğlu
Tc'nin Nazım Hikmet'e Ettiği
Yılmaz Onay
Nazım Hikmet İyi Bir Oyun Yazarıdır!
Yaşar Kemal
Nazım Hikmet ve Halk
Genco Erkal
"NÂZİM'LA Yolculuğumuz Devam Ediyor"
Şükran Kurdakul
Nazım Hikmet
Berrin Taş
N.Hikmet'in Zincirini Kırmamış İnsanı
Hiroşima ve Nazım

Çizgi Roman Nisan Şimşek Anlatılan Senin Hikayen

Kemal Özer
Kavga Ozanı Nazım Hikmet
Özgür Güven
Nazım'ın Yolu
Atila Oğuz
Nazım için Yola Düşen İmgeler
Nazım Akarsu
Komünizme Sevdalı Bir Şair
Mehmet Özer
Partili Şair Nazım Hikmet
C. Dağlı
Nazım'ın Dizelerinin Devrimci Dönüştürücü Etkisi
Afşar Timuçin
Nazım Hikmet Şiirleri

Çizgi Roman Nisan Şimşek Anlatılan Senin Hikayen

Mehmet Esatoğlu
Tc'nin Nazım Hikmet'e Ettiği
Yılmaz Onay
Nazım Hikmet İyi Bir Oyun Yazarıdır!
Yaşar Kemal
Nazım Hikmet ve Halk
Genco Erkal
"NÂZİM'LA Yolculuğumuz Devam Ediyor"
Şükran Kurdakul
Nazım Hikmet
Berrin Taş
N.Hikmet'in Zincirini Kırmamış İnsanı

ÇIKTI

Ukrayna: Sokağa İnen Siyaset

Sinan Kaleli

Ukrayna'da gelişmeler çok hızlandı. Hatırı sayılır bir süredir çeşitli düzeylerde bir iç savaş halinde seyreden mücadele, başkan Yanukoviç'in Kiev'i terketmesinin ardından yeni bir aşamaya sıçradı. Ülke bölünmenin eşğine gelmiş bulunuyor.

Nazi döneminde Sovyetlere saldıran Almanlar Ukrayna'yı işgal etmişlerdi. O dönem, tıpkı Baltık ülkelerinde olduğu gibi Nazi yanlısı birlikler oluşturulmuş ve Kızılorduya karşı savaşmıştı. Üstelik daha ilk adımda bizzat bu faşist çeteler de naziler tarafından aşağı insan muamelesi görecekti.

İronik bir durum! O dönemden yarım asır sonra tüm Doğu Avrupa'da sosyalist ülkelerin bir şekilde yıkılması, Yugoslavya örneğinde olduğu gibi parçalanması ve kanlı iç savaşlara sürüklenmesi, bizzat Alman emperyalizminin aktif desteğiyle, ve neo-nazi çeteler üzerinden gerçekleştirildi. Son yirmi yılın Balkan ve Doğu Avrupa tarihi bu durumun kanıtlarıyla doludur.

Bu faşist damar hep etkin kaldı. Karşı-devrimler gerçekleşir gerçekleşmez, o nazi destekçisi faşist birlikler Estonya'da olduğu gibi ulusal kahramanlar oluverdi. Sosyalizmin sembellerine amansız saldırılar yapıldı. Lenin heykelleri yıkıldı. Kızılordu asker anıtları tahrip edildi. Sosyalizm yanlısı insanlar, son günlerde Kiev'de olduğu gibi faşist sürüsünün linç girişimlerine maruz kaldı.

Ukrayna'da, özellikle Alman emperyalizminin başını çektiği AB eliyle desteklenen gerici gösteriler, örgütlenip silahlandırılmış faşistler eliyle kanlı çatışmalara evrildi. Mevcut burjuva yönetime karşı geliştirilen bu geri-

ci ayaklanmada hedef, daha önce "Turuncu Devrim"de olduğu gibi Rusya karşıtı bir yönetimi işbaşına getirmek, Rusya'nın kuşatılması sürecini tamamlamak, bu arada Ukrayna'nın tam ilhakını gerçekleştirmek idi. Olayların özü ve özeti budur!

Kuşkusuz toplumsal olaylarda çok değişik sınıflar ve katmanlar olaylar tarafından sürüklenir. Özgürlük isteyenler de, mevcut burjuva iktidardan kurtulmak isteyen de, anarşistler de bu hareketin bir yerlerinde yer aldılar. Ama öyle görünüyor ki mevcut senaryo, eli silahlı faşistlerin iktidar piramidinin üstlerine doğru hızla yükselmesi şeklinde. Müteveffa Yuşenko ve Timoşenko ile bu işin olmadığını gördü

emperyalistler. Onlara kan dökücülükte sınır tanımayacak, tüm toplumu terör dalgaları altında esir alacak birileri gerekiyordu. Faşist gruplar işte burada devreye giriyordu.

Öte yandan ülkenin doğu ve güney-doğusundan gelen haberler "zaferin" öyle çantada keklik olmadığını gösteriyor. Kırım, Sivastopol, Harkov... daha ilk anlarda mevcut parlamentonun meşruiyetini kaybettiğini ilan ettiler. Kiev'i tanımama kararlarını açıkladılar. Doğu kesimlerde AB yanlısı gösteri yapmak isteyen küçük gruplar dağıtılırken Rusya yanlısı gösteriler yapıldığı haberleri geliyor. Russia Today'in haberlerine göre Kırım'da gönüllüler toplanıyor ve "muhalif kuvvetler buraya girmeye kalkarlarsa savaşacağız" diyorlar. Bu haliyle "iç savaş", farklı tarzda yürütülen bir "dış savaş"ın yüklenicisi oluyor. Bir tarafta Rusya, diğer tarafta AB-ABD ... Ukrayna işte bu iki uç arasında çekiştiliriyor, geriliyor, parçalanmanın/bölünmenin eşğine geliyor.

Artık her türlü mücadelenin ancak halk yığınlarının, kitlelerin mobilize edilerek yürütülebildiği bir dönemdeyiz. Her görüş, her iktidar mücadelesi, devrim ve karşı-devrim, gerici ve karşı-devrim... farketmez, hepsi ancak halk yığınlarını harekete geçirebildiği ve şu ya da bu şekilde sokaklarda tutabildiği sürece bir güç haline geliyor. Her tür siyasetin sokağa indiği bir çağdayız. Ukrayna bunun bir başka örneği olarak önümüzde duruyor.

İç ve dış etkenler Ukrayna'yı öyle bir hale getirdi ki, "barışçıl bir tarzda" taraflardan birinin hakimiyetini kabul ettirmesi pek mümkün görünmüyor. Bundan sonra gelişmelerde son sözü "zor" söyleyecek.

Hepimiz Taksim komününde özgürlüğümüzü bulmadık mı? Özgürlüğümüzü kazandığımız bu meydandan vazgeçebilir miyiz? Özgürlüğümüzü savunmak için 8 Mart'ta Taksim'e...

Emekçi semtlerinde kadınlar 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne hazırlanıyor. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü için afişleme, broşür dağıtımı, stand çalışmaları semtlerde yoğun bir şekilde sürdürülürken işçi ve emekçilerin bir araya gelmesi, 8 Mart'a yönelik çalışma ve paylaşımların ortaklaştırılması için toplantılar yapılıyor.

8 Mart'ın Arifesinde Kadına Şiddet

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü çalışmalarını yürüten Emekçi Kadınlar afiş yaparken devletin şiddetine uğradı.

Taksim Tarla başı'nda HAREKETE GEÇ İSYAN ET afişlerini yapan Emekçi Kadınlar büyük billboardlara afiş yaparken sivil faşistlerin ve polisin saldırısına uğradılar. Tarla başı 360 Ofisin inşaat alanına çevirdiği ve çevreyi kirleten görsellerini kadın afişleriyle donatmak isteyen Emekçi Kadınlar'a önce 360 Ofis'ten gelen sivil faşistler "afiş yapma yasağı var" diyerek hiçbir kanda, yasada yer almayan kendi yasaklarını dayatmaya çalıştılar. Ardından koydukları iradeye sahip çıkan kadınları engelleyemeyeceklerini anlayınca, polisi çağırarak şiddet içerikli tehdit ve sözlü tacizde bulundular. Halk için emniyet, adalet için hizmetçiler halkın yanında olmadıklarını bir kez daha kanıtlayarak uzun uğraşlardan sonra emekçi kadınları afiş yapma yasağı gibi saçma bir sebepten karakola götürdüler.

Biz Emekçi kadınları sizlerin hiçbir baskı ve zulmünüz 8 Mart'ta Taksim Meydanı'na çıkmaktan alı koyamaz. İşte bu nedenle HAREKETE GEÇİYOR İSYAN EDİYORUZ!

Emekçi Kadınlar (EKA)

Bildiri Dağıtan Kadınlara Saldırı

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü çalışmalarını yürüten Emekçi Kadınlar Taksim'de stand kurup bildiri dağıttılar. 8 Mart akşamı yapacakları yürüyüş için Taksim Meydanı'na çağrı yaptılar.

Sivil polislerin gönderdiği güvenlik görevlisi "Bildiri dağıtamazsınız burada" deyip bildiri alıp yırttı, kadınlardan birine sözlü tacizde bulunup el kaldırdı. EKA'lı kadınların güvenlik görevlisini kitleye deşifre edince sivil polisler güvenlik görevlisini oradan uzaklaştırmak zorunda kaldılar. Bildiri dağıtımına devam eden Emekçi Kadınlar kitleden "8 Mart'ta sizinleyiz" diyerek ilgi ve destek gördü.

Sarıgazi'de Kahvaltı

Emekçi kadınlar Sarıgazi semtinde de bu çalışmalarını yoğunlaştırmaya, işçi emekçi kadınlarla, ailelerle paylaşımlarını çoğaltmaya çalışıyor. Emekçi Kadınlar (EKA) 23 Şubat sabahı Sarıgazi Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde kahvaltılı bir toplantı düzenledi. Başta emekçi Sarıgazi kadınları olmak üzere ailelere hem bir Pazar kahvaltısını birlikte yapmak hem de 8 Mart ve önümüzdeki süreç üzerine sohbetler etmek üzere davette bulundu.

Sarıgazi semtinin emekçi kadınları, Pazar günlerini evlerinde değil 8 Mart'ı konuşacakları davete eşleri ve çocuklarıyla birlikte geldiler.

Kahvaltı sırasında Sarıgazi'de örgütlenme çalışmaları, eylemlilikler ve süreç üzerine sohbet edildi. Kahvaltıda bir selam

ise herkesi anılara birkaç ay önceki günlere taşıdı. Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nden Sami Tunca'nın gönderdiği selam herkesi duygulandırdı. Mücadele Birliği Dergisi yazı işleri müdürü olan Sami Tunca, Sarıgazi Ekin Sanat Derneği'nin de bir emekçisiydi. Sarıgazi'de yapılan hemen her etkinliğin, eylemin, yürüyüşün emek verenlerindendi. Görüşe gidenlerden biri "Boş verin beni ben iyiyim, cezaevinde mücadele devam ediyorum. Siz bana semtim Sarıgazi'yi anlatın" diyerek o kısa görüş saatinde olabildiğince çok insanı anıp tek tek selam gönderdiğini aktardı.

Emekçi Kadınlar, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün önemine değinerek süreçteki çalışmalardan bahsetti. 8 Mart'a ilişkin yapılan afişleme, broşür dağıtımı, işçi emekçi kadınlarla görüşmeler, stand çalışmaları, ev ziyaretlerine ilişkin çalışmalar konusunda bilgilendirmede bulundular. Sürece ilişkin sohbetlerin yapıldığı kahvaltı da 8 Mart günü Taksim'de yapılacak yürüyüşün çağrısı yapıldı. Tazelenen çaylar eşliğinde yapılan değerlendirmelerin, sohbetlerin ardından. "8 Mart'a daha kitlesel katılımın yolu daha çok insana ulaşmaktan geçiyor" denilerek sonlandırıldı.

Tacizlere, tecavüzlere uğramak ve bunlardan dolayı suçluymuş gibi ödürülmek kader midir? Yaşadığımız kapitalist sistemin insanlık dışı koşullarına, biz; işçi, emekçi, yoksul Kürt kadınları boyun eğecek miyiz?

GEZİ AYAKLANMASINDA KADINLAR

Gezi'nin simgesi haline gelen kırmızılı kadın, Toma önünde kollarını açıp tazeyikli suya göğüs geren kadın, Gezi Parkı protestolarında "Beni hapse atsın, ama bu ağaçları bırakın" diyen 76 yaşındaki nine, sapanlı teyze, anaların el ele vererek oluşturdukları zincir eylemleri, ölümsüzleşen Gezi savaşçılarından annelerinin dik duruşu

31 Mayıs sabahı eylemcilerin çadırlarının yakılmasıyla başlayan saldırılara karşı tepkiler saatler, hatta dakikalar geçtikçe katlanarak büyüdü ve bir başkaldırıya dönüştü. 31 Mayıs - 17 Haziran tarihlerinde zirvesini yaşayan ayaklanmada işçi, emekçi, genç, yaşlı tüm kadınlar da yerlerini aldı.

"Kadın erkek eşitliğine inanmıyorum" diyen bir başbakanın ne beklenebilirse son on yılda yaşananlar da öyle oldu: 3-5 çocuk yapın talimatları, sezerin kısıtlamaları, kürtajı yasaklama girişimleri, tecavüzcülere verilen trajikomik cezalar, % 1400'lere ulaşan kadına yönelik şiddet ve her gün vahşi şekillerde öldürülen kadınlar... Üstüne bir de yoksulluk, işsizlik, eğitimsizlik, aşağılanma eklenince kadınlar Gezi Ayaklanması'nın yarısından fazlasını oluşturan nicel bir güce dönüştüler.

Sadece nicel bir güç mü? Hemen her ilde çatışmaların en önünde, cüretli, gözü pek dövüştüler. Hep destekçi, yedek kuv-

vet gözüyle bakılan kadınlar, Türkiye devrim tarihinin kadın katılımının en yoğun olduğu bir ayaklanmanın yaratıcıları oldular. Her ulustan, her inançtan, her yaştan, her meslekten kısacası her kesimden kadının katıldığı, inanılmaz zenginlikteki halk kitleleri sokaklara aktı.

"Kadınlar olmadan ne böyle bir ayaklanma olabilirdi, ne de günlerce devam edebilirdi. Kadınlar daha en baştan etkin, önde bir rol oynadı ve bu durum ayaklanma günlerinin tümü boyunca sürdü. Kadınların katılımı, sokaklarda, meydanlarda, barikatlarda, grevlerde olduğu gibi, sokağı etkileyecek biçimde evlerdeki eylemlerde de yoğundu. Kadınların çöşkusu, heyecanı, tutkuları olmasaydı, halkın sosyal hareketi, bu denli etkili olamazdı. Emekçiler, devrimci amacını kadınların aktif katılımıyla gerçekleştirebilir. Devrimci amaç, kadının kurtuluşunu içerir." (Ayaklanma Üzerine Notlar)

>>Devamı 11. Sayfada